

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1975

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
34

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 10. Περί καταργήσεως του Ν.Δ. 346/1969 περί Τύπου, έπαναφοράς εν ισχύ των υπό τούτου καταργηθεισών διατάξεων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων μέχρις εκδόσεως νέου και ολοκληρωμένου περί Τύπου και Δημοσιογραφίας νόμου. 1
- N. 11. Περί φορολογίας ακινήτου περιουσίας και τροποποιήσεως άλλων τινών διατάξεων. 2
- N. 12. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών συναφών διατάξεων. 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 10

Περί καταργήσεως του Ν.Δ. 346/1969 περί Τύπου, έπαναφοράς εν ισχύ των υπό τούτου καταργηθεισών διατάξεων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων μέχρις εκδόσεως νέου και ολοκληρωμένου περί Τύπου και Δημοσιογραφίας νόμου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ήφιστάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσταμεν:

*Άρθρον 1.

Το Ν.Δ. 346/1969 «περί Τύπου» καταργείται.

*Άρθρον 2.

Έπαναφέρονται εν ισχύ τα ακόλουθα νομοθετήματα, ως ταύτα ίσχυον κατά τον χρόνον της δυνάμει του Ν.Δ. 346/1969 «περί τύπου» καταργήσεώς των:

α) Ν. 5060/1931 «περί τύπου, προσβολών της τιμής εν γένει και άλλων τινών διατάξεων».

β) Α.Ν. 1092/1938 «περί τύπου».

γ) Α.Ν. 582/1945 «περί τρόπου χορηγήσεως χάρτου εις τον Τύπον».

δ) *Άρθρον 4 του Ν. 73/1944 «περί ρυθμίσεως του τρόπου εκδόσεως και κυκλοφορίας των εφημερίδων».

ε) Α.Ν. 199/1945 «περί συμπληρώσεως του Α.Ν. 1998/1939 «περί σημάτων».

στ) Α.Ν. 265/1945 «περί μέτρων προστασίας των νομίμως κυκλοφορούντων εφημερίδων, περιοδικών κλπ.».

ζ) *Άρθρον 30 του Ν.Δ. 2493/1953 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινών του Ποινικού Κώδικος και του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας».

η) Ν.Δ. 2943/1954 «περί τρόπου πωλήσεως εφημερίδων και περιοδικών».

*Άρθρον 3.

Αί συμφώνως προς τους Άναγκ. Νόμους 1092/1938 και 582/1945 αρμοδιότητες της υπό τούτων προδλεπομένης «Έπιτροπής Χάρτου» άσκούνται έφ' έξής υπό του αρμοδίου επί του τύπου Έπουργού, έξαιρέσει των περιπτώσεων χορηγήσεως άτελείας χάρτου εις μη περιοδικά έντυπα, περί ών τδ άρθρον 28 του Α.Ν. 1092/1938, ότε ή άτέλεια χορηγείται δι' άποφάσεως του αρμοδίου επί του τύπου Έπουργού, μετά γνώμην έπιτροπής συγκροτούμένης έξ ειδικών, δι' άποφάσεως του αυτού Έπουργού, δι' ής όρίζεται ό Εισηγητής και ό γραμματεύς ταύτης.

*Άρθρον 4.

1. Η υπό στοιχ. α' περίπτωσης του έδαφίου 3 της παρ. 2 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικος, ως τούτο αντικατεστάθη διά του άρθρου 3 του Ν.Δ. 790/1970 «περί τροποποιήσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος και του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας», αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«α) Τών άρθρων 348, 349, 350, 351 και 353 του Ποινικού Κώδικος».

2. Η υπό στοιχ. ιδ' περίπτωσης του έδαφίου 3 της παρ. 2 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικος, ως τούτο αντικατεστάθη διά του άρθρου 3 του Ν.Δ. 790/1970 «περί τροποποιήσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος και του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας», καταργείται.

3. Το άρθρον 1 του Ν.Δ. 372/1969 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του άρθρου 191 του Ποιν. Κώδικος κλπ., ως και τδ άρθρον 2 του Α.Ν. 230/1967, περί τροποποιήσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων τινών νόμων», καταργούνται, έπαναφερομένου εν ισχύ του κειμένου του άρθρου 191 του Ποιν. Κώδικος, ως τούτο ίσχυε πρό της 21ης Άπριλίου 1967.

*Άρθρον 5.

Όπου εις τας διά του παρόντος έπαναφερομένας εν ισχύ διατάξεις της περί τύπου Νομοθεσίας, εις τον Ποινικόν Κώδικα και άλλας ποινικάς διατάξεις αναφέρεται ό Βασιλεύς, νοείται ό Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

*Άρθρον 6.

Τά έγκλήματα τύπου, ως και διά του τύπου τελούμενα, εάν μόν ταύτα φέρουν χαρακτηριστικά πλημμελήματος εκδικάζονται υπό των τριμελών πλημμελειοδικείων, εάν δέ κακουργήματος υπό των πενταμελών έφετείων.

"Αρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΑΝΑΓ. ΛΑΜΠΡΙΑΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 11

Περὶ φορολογίας ἀκινήτου περιουσίας καὶ τροποποιήσεως ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΟΓΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρον 1.

Ἐπιβολὴ φόρου.

Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1975 καὶ ἐκάστου ἐφ' ἑξῆς ἔτους ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀκινήτου περιουσίας, κατὰ τὰ ἐιδικώτερον ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζόμενα.

"Αρθρον 2.

Ἀντικείμενον τοῦ φόρου.

1. Εἰς τὸν φόρον ὑπόκειται ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς ἀνηκούσης εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον περιουσίας, αποτελουμένης ἐξ ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐμπραγμάτων ἐπὶ τούτων δικαιωμάτων, πλην ὑποθήκης.

2. Ἀκίνητα λογίζονται τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος χαρακτηριζόμενα ὡς τοιαῦτα.

3. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου, ἡ προικὴ καὶ ἐξώπριος ἀκίνητος περιουσία τῆς γυναικὸς, συνεστώς τοῦ γάμου, προστίθεται εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνδρός. Ἡ λύσις τοῦ γάμου διακρίνεται ἀποδεικνύεται διὰ τῆς προσκομίσσεως ἀντιγράφου τῆς περὶ τούτου ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως.

4. Ὡς αὐτῶς, ἡ ἀκίνητος περιουσία τῶν ἀνηλίκων τέκνων, προστίθεται εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος εἰς τὴν περιουσίαν τῆς μητρός. Κατ' ἐξαιρέσιν δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός ἡ ἀκίνητος περιουσία τῶν ἀνηλίκων τέκνων ἡ περιελθούσα εἰς ταῦτα ἐκ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς αἰτία θανάτου.

"Αρθρον 3.

Ὑποκείμενον τοῦ φόρου.

1. Ὑπόχρεως εἰς φόρον εἶναι πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἀδιαφόρως τῆς ἰθαγενείας καὶ τῆς κατοικίας ἢ ἐδρας αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκίνητον ἐν Ἑλλάδι περιουσίαν, κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας. Ἐπὶ ἐπιδικῶν ἀκινήτων, ὑπόχρεως εἰς φόρον εἶναι ὁ νομεὺς τούτων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν νομιζομένων ἄνευ νομίμου τίτλου ἀκίνητα. Ἐν περιπτώσει ἐκνικήσεως τοῦ ἀκινήτου διὰ τελεσιδίκου καὶ ἐν γένει ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, ὁ νομεὺς δικαιούται εἰς ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ ὀριστικῶς ἀναγνωρισθέντος κυρίου, διὰ τὸν καταδληθέντα ὑπ' αὐτοῦ φόρον.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, ὑπόχρεως εἰς φόρον εἶναι ὁ ἀνὴρ διὰ τὴν

περιουσίαν τῆς γυναικὸς καὶ ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ διὰ τὴν περιουσίαν τῶν ἀνηλίκων τέκνων.

3. Ἐπὶ ἀνεγέρσεως πολυκατοικίας ἐπὶ ἀντιπαροχῇ, ὑπόχρεως εἰς φόρον διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου εἶναι ὁ οἰκοπεδούχος μέχρι τῆς μεταβιβάσεως τῶν διαμερισμάτων πρὸς τρίτον ἢ τῆς κατὰ τὸ ἀμέσῃτερον τεκμήριον τῆς περιπτώσεως εἰς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἐπομένου ἀρθρου μεταβιβάσεως τούτων εἰς τὸν ἐργολάβον.

4. Ἐπὶ ἀκινήτου σχολαζούσης κληρονομίας, ὑπόχρεως εἰς φόρον εἶναι ὁ κληρὸν ταύτης.

"Αρθρον 4.

Ἐξαιρέσεις ἐκ τοῦ φόρου.

1. Ἐξαιρούνται τοῦ φόρου:

α) Τὰ ἐπικείμενα τῶν ἀγροτικῶν ἐν γένει ἀκινήτων, ἢτοι φυτεῖαι, ξένδρα καὶ λοιπὰ συστατικά τοῦ ἐδάφους, ἐκ δὲ τῶν κτισμάτων τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς κατοικίαν τοῦ ἀγρότου ἢ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος. Ὡς ἀγροτικὰ ἀκίνητα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, νοοῦνται τὰ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν προοριζόμενα διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ κείμενα ἐκτὸς σχεδίου πόλεως ἢ οἰκισμού, κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ σχεδίου πόλεως διατάξεις, ὡς καὶ αἱ κείμεναι ἐντὸς οἰκισμού μέχρι 5.000 κατοίκων οἰκοδομαί, αἱ χρησιμοποιούμεναι πρὸς κατοικίαν τοῦ ἀγρότου.

β) Ἡ μὴ αὐτοφύης ἐλάσθησις τῶν δασικῶν ἐκτάσεων.

γ) Τὰ ἰχθυοσποφεία, θυννεῖα καὶ τὰ δικαιώματα μεταλλαιοκτησίας καὶ ἐξορύξεως ὀρυκτῶν ἢ λίθων.

δ) Τὰ κτίσματα τῶν ἀκινήτων καὶ λοιπὰ συστατικά τοῦ ἐδάφους συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐμπεμπηγμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μηχανημάτων καὶ ἐν γένει κατασκευῶν, τῶν ἰδιοχρησιμοποιουμένων ὑπὸ βιομηχανικῶν, μεταλλευτικῶν, λατομικῶν, βιοτεχνικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων, πλην τῶν ἰδιοχρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν ἀσκούντων ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἂν ἐπιχειρήσεων ἀκινήτων, εἰσφερθέντων εἰς ταύτας κατὰ χρῆσιν.

ε) Τὰ κτίσματα ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς, ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς χορηγήσεως τῆς οἰκοδομικῆς ἀδείας ἢ μέχρι τῆς ἐκμισθώσεως ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον χρησιμοποίησεως τούτων πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πενταετίας.

Τὰ ἀνεγειρόμενα καὶ μὴ πωληθέντα διαμερίσματα πολυκατοικίας ἄτινα συμφωνήθη νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὸν ἐργολάβον ἢ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυόμενα τρίτα πρόσωπα, θεωροῦνται κατ' ἀμέσῃτερον τεκμήριον, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὡς μεταβιβασθέντα εἰς τὸν ἐργολάβον μετὰ τοῦ ἀναλογούντος εἰς ταῦτα ποσού τοῦ οἰκοπέδου, μετὰ τὴν πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς χορηγήσεως τῆς οἰκοδομικῆς ἀδείας ἢ ἀπὸ τῆς ἐκμισθώσεως ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον χρησιμοποίησεως τούτων πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας.

Ἡ ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ὀριζομένη πενταετής προθεσμία δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

στ) Τὰ ὑποκείμενα εἰς φόρον κληρονομίας ἀκίνητα, ἐπὶ τριετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔτους τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου.

2. Εἰδικῶς ἐπὶ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων, τὰς ὁποίας αὐτοκαλλιεργεῖ ἢ ἐκμεταλλεύεται, κατ' ἐπάγγελμα, ὁ κυρίως εἰς φόρον ὑπόχρεως σύζυγος ἢ καλλιεργῶν ἢ ἐκμεταλλεύοντων, κατὰ σύστημα, ἀμειγρῶς γεωργικαὶ ἢ κτηνοτροφικαὶ ἐπιχειρήσεις, εἰς φόρον ὑπόκειται τὸ ἐν τέταρτον (1/4) τῆς ἀξίας τούτων.

3. Ἐπὶ δασικῶν ἐκτάσεων, εἰς φόρον ὑπόκειται τὸ ἐν τέταρτον (1/4) τῆς ἀξίας τούτων.

"Αρθρον 5.

Ἀπαλλαγὰι ἐκ τοῦ φόρου.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου:

1. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀπο-

κινουμένων Δημοσίων υπηρεσιών, αΐτινες λειτουργούν ως Πεδιὰ Ταμεία και οί Δήμοι και Κοινοότητες.

2. Τὰ νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αἱ δημόσιαι, δημοτικά, κοινοτικά και αἱ διαχειριζόμεναι εἴδη τοῦ Δημοσίου ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις, ὡς και οἱ Ὄργανισμοὶ κοινῆς ὠφελείας.

3. Τὰ ξένα Κράτη διὰ τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς ἀκίνητα, τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Πρεσβειῶν και Προξενείων τούτων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

4. Οἱ ἄλλοθιποὶ πρεσβεύται και λοιποὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι και πράκτορες ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

5. Οἱ Πρόξενοι και Προξενικοὶ πράκτορες, ὡς και τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν ξένων Πρεσβειῶν και Προξενείων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος και ἐφ' ὅσον κέκτῃνται τὴν ἰθαγένειαν τοῦ ἀντιπροσωπευομένου Κράτους και δὲν ἀσχοῦν ἐμπόριον ἢ βιομηχανίαν ἢ δὲν εἶναι διευδυνταὶ ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι, ἐπιφυλασσομένων και τῶν ὁρισμῶν τῶν διεθνῶν συμβάσεων.

6. Οἱ Ἱεροὶ Ναοί, αἱ Ἱερὰ Μοναὶ και τὰ θρησκευτικὰ ἐν γένει ἱδρύματα, τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ ὁρους Σινά, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος και τὸ Ἅγιον Ὄρος.

7. Τὰ ἀνεγνωρισμένα ξένα θρησκευτά και Δόγματα διὰ τὰ ἀκίνητα τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπ' αὐτῶν διὰ τὴν τέλεσιν τῆς λατρείας τῶν και διεξαγωγὴν θρησκευτικῆς φύσεως ὑπηρεσιῶν.

8. Τὰ ἡμεδαπὰ νομίμως ὑφιστάμενα ἢ συνιστώμενα μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος νομικά πρόσωπα, ὡς και αἱ περιουσίαι τοῦ ἀρθροῦ 96 τοῦ Α.Ν. 2039/1939, ἐφόσον ἐπιδιώκονται ὑπ' αὐτῶν ἀποδεδειγμένως σκοποὶ ἐθνωφελεῖς ἢ θρησκευτικοὶ ἢ ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ φιλανθρωπικοὶ ἢ εκπαιδευτικοὶ ἢ καλλιτεχνικοὶ ἢ κοινωφελεῖς. Ὡσαύτως τὰ νομίμως συνεστημένα και ἀνεγνωρισμένα παρὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ σωματεῖα, Ἐνώσεις ἢ Ὁμοσπονδίαὶ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς ταῦτα ἀκίνητα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐγκαταστάσεων, τὰ χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ἀθλητικῶν αὐτῶν σκοπῶν.

9. Οἱ συνεταρισμοὶ γεωργῶν, κτηνοτρόφων, πτηνοτρόφων, μελισσοκόμων, σπηροτρόφων, ὑλοτόμων, παρχωγῶν δασικῶν προϊόντων και ἀλιείων, ὡς και αἱ ἐνώσεις τῶν Συνεταρισμῶν τούτων οἰουδήποτε βαθμοῦ ἐξαιρέσει τῶν ἀκινήτων τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς βιομηχανικὰς ἐκμεταλλεύσεις αὐτῶν.

10. Αἱ ξενοδοχειακαὶ ἐπιχειρήσεις οἰαδήποτε μορφῆς διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς ταύτας ἀκίνητα, τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ὡσαύτως, ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀπαλλάσσονται ἐκ τοῦ φόρου τὰ ἀκίνητα ἢ τὰ τμήματα αὐτῶν τὰ μεμισθωμένα εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις, ὧν τὸ μίσθωμα ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τούτων.

11. Τὰ πάσης φύσεως ταμεία ἢ ὀργανισμοὶ κοινωνικῆς ἀσφαλείσεως.

12. Οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταρισμοὶ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς τούτους ἀκίνητα, τὰ προοριζόμενα πρὸς διανομὴν εἰς τὰ μέλη τῶν ἢ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν καταστατικῶν αὐτῶν σκοπῶν, ἐπὶ διετίαν, ἐφ' ὅσον διανεμῶν ταῦτα ἐντὸς τῆς διετίας.

13. Ἡ Ἑλληνικὴ Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (Ε.Τ.Β.Α.) διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς ταύτην ἀκίνητα τῶν Βιομηχανικῶν περιοχῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου 4458/1958 (περὶ Βιομηχανικῶν περιοχῶν) ὡς ἰσχύει, μέχρι τῆς μεταβιβάσεως ἢ ἐκμισθώσεως ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον παραχώρησεως τῆς χρήσεως τούτων εἰς ἐπιχειρήσεις.

Ἄρθρον 6.

Προσδιορισμὸς ἀξίας ἀκινήτου περιουσίας.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας ἀξία τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἀκινήτων και τῶν ἐμπραγμάτων ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων.

2. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων ὀρίζεται εἰς πολλαπλάσιον τῆς καθαρᾶς αὐτῶν προσόδου, ἐξευρισκαμένης ἀφοῦ ἐνεργηθῶσι πᾶσαι αἱ κατὰ τὰς περὶ φορολογίας εἰσδημάτων προβλεπόμεναι ἐκπτώσεις, ἀπὸ τῆς ἀκαθάριστου τοιαύτης, πλην τῶν τῶν ἐνυποθήκων δανείων. Ἡ ἀκαθάριστος προσὸδος τῶν ἀκινήτων ἐξευρίσκεται ἐκ τῆς ὑφισταμένης τυχὸν μισθώσεως τούτων. ἄλλως δέ, ἐκ τῆς ὀριστικῆς προσδιορισθείσης τοιαύτης ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰσδημάτων. Ὁ συντελεστὴς ἐφ' ὃν πολλαπλασιάζεται ἡ καθαρὰ προσὸδος τῶν ἀκινήτων πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς ἀξίας αὐτῶν, καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται δὲ νὰ ποικίλλῃ ἀναλόγως τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνήφθῃ ἡ μίσθωσις. Ὁ δάσει τῆς καθαρᾶς προσόδου προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου χωρεῖ ἐφόσον ζητήσῃ τούτο ὁ φορολογούμενος διὰ τῆς ὑποβαλλόμενης ὑπ' αὐτοῦ δηλώσεως τοῦ ἀκινήτου, προσάγων ἅμα και τ' ἀποδεικνύοντα τὴν προσὸδον στοιχεῖα.

Ἡ οὕτως ἐξευρισκομένη ἀξία τῶν ἀκινήτων ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς οἰκοπεδικῆς ἀξίας αὐτῶν.

3. Ἐν ἐλλείψει προσόδου τοῦ ἀκινήτου ἢ μὴ δηλώσεως τοιαύτης, ὡς ἀξία τοῦ ἀκινήτου θεωρεῖται τὸ εὐχερῶς δυνάμενον νὰ ἐπιτευχθῇ τίμημα, ἐν περιπτώσει προσφορᾶς τούτου ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου πρὸς πώλησιν. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐν λόγῳ ἀξίας τῶν ἀκινήτων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν και συνεκτιμῶνται ἰδίᾳ τὰ στοιχεῖα ἐκτιμήσεως τῶν αὐτῶν ἢ ἐτέρων πληθισιχῶν ὁμοειδῶν ἀκινήτων, τὰ προκύπτοντα ἐκ μεταβιβάσεων ἐπ' ἀνταλλάγματι ἢ κτήσεων αἰτίας θανάτου, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἢ ἐξ ἀπαλλοτριώσεων ἢ δικαστικῶν διανομῶν, ἢ ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους αὐτῶν, ἢ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ σχεδίου πόλεως ἀρτιότης αὐτῶν, ἢ κατοχῇ ἢ χρησιμοποίησιν τούτων ὑπὸ στρατιωτικῶν ἀρχῶν προκειμένου περὶ παραμεθορίων περιοχῶν, ὡς και πᾶν ἕτερον πρόσφορον στοιχείον, ἀσχοῦν οὐσιώδη ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων. Ἐν ἐλλείψει οἰουδήποτε τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἢ ἐφ' ὅσον τὰ ὑπάρχοντα κρίνονται ἀπρόσφορα ἢ ἀνεπαρκῆ, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας αὐτῶν χωρεῖ διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου.

4. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων προσδιορίζεται ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων ἐπιτροπῶν και ἰσχύει ἐπὶ μίαν τριετίαν.

5. Οἱ οἰκονομικαὶ ἐφορίαι ὑποχρεοῦνται ὅπως θέτωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρμόδιων ἐπιτροπῶν ἐκτιμήσεως, τὰ παρ' αὐταῖς ὑφιστάμενα στοιχεῖα τιμῶν μεταβιβαζομένων ἀκινήτων ἐξ ἐπαγχοῦς ἢ χαρακτηριστικῆς αἰτίας.

6. Ἡ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐκτιμήσεως προσδιοριζομένη ἀξία τῶν ἀκινήτων, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου φόρου, δὲν δεσμεύει τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον κατὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων και τοῦ φόρου κληρονομίῶν, δωρεῶν και προικῶν.

7. Ἐπὶ διαίρεσεως τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος ἢ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν τῆς πλήρους κυριότητος, ἐφαρμοζομένων τῶν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπικαρπίας σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος φορολογίας κληρονομίῶν, δωρεῶν, προικῶν και κερδῶν ἐκ λαχείων. Ἡ ἀξία τῆς φιλῆς κυριότητος ἐξευρίσκεται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ τῆς ἀξίας τῆς πλήρους κυριότητος, τῆς ἀξίας τῆς ἐπικαρπίας.

8. Πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐξομοιοῦται ἡ οἰκήσις, ὡς και οἰαδήποτε ἄλλη δουλεία, ἢ ὅποια παρέχει ἐξουσίαν χρήσεως. Ἐξομοιοῦται ἐπίσης πρὸς ἐπικαρπωτὴν ὁ εἰς ἀποκατάστασιν περιουσίας τινὸς ὑπόχρεως κύριος, ὁ δὲ πρὸς ὃν θέλει ἀποκατασταθῇ ἢ περιουσία ἐξομοιοῦται πρὸς ψιλὸν κύριον. ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀποκατάστασις τελῇ ὑπὸ ἀνακλητικὴν αἴρεσιν.

Ἄρθρον 7.

Ἐκπτώσεις ἐνυποθήκων χρεῶν και βαρῶν.

Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἐν προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὀριζόμενα ἐξευρισκομένης συνολικῆς ἀξίας τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἐκπίπτονται:

1. Τὰ χρέη, δι' ἃ ἔχει ἐγγραφῇ ὑποθήκη ἢ προσημείωσις ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, τὰ υἱοστάμενα κατὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας καὶ προερχόμενα ἐκ χορηγηθέντων δανείων παρὰ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμειοτηρίου, τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ Τραπεζῶν, ἅτινα ἐχρησιμοποιήθησαν ἀποδεδειγμένως πρὸς ἀνέγερσιν, ἐπέκτασιν ἢ ἐπισκευὴν ἐν γένει κτισμάτων ἀνήκοντων εἰς τὸν ὑπόχρεον καὶ ὑποκειμένων εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον φόρον. Οἱ τόκοι τῶν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δανείων δὲν ἐκπίπτουνται.

2. Ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον ἀξία τῶν βαρυνόντων τὸ ἀκίνητον βαρῶν καὶ πραγματικῶν καὶ πρωτοπικῶν δουλειῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἀφορολόγητον ὄριον — Ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου.

Α'. Ἐπὶ φυσικῶν προσώπων.

Ἐκ τῆς μετὰ τὰς γενομένας ἐκπτώσεις τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἀπομενούσης συνολικῆς ἀξίας τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὑποχρέου, παραμένει ἀφορολόγητον ποσὸν δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) δραχμῶν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ὑπόκειται εἰς φόρον ὑπολογιζόμενον ἐπὶ συντελεστῇ 0,5 ἕως 1 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, κατὰ τὰ ἐν τῇ κατωτέρω φορολογικῇ κλίμακῃ ὀριζόμενα.

Κλίμακίον	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλίμα- κίον %	Ποσὸν φό- ρου κατὰ κλίμακίον Δραχ.	Περιουσίας Δραχ.	Σύνολον φόρου Δραχ.
10.000.000	—	—	10.000.000	—
10.000.000	0,5	50.000	20.000.000	50.000
10.000.000	0,75	75.000	30.000.000	125.000
Ὑπερβάλλον	1			

Β'. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀφορολόγητον ὄριον τῶν δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) δραχμῶν, ἰσχύει καὶ ἐπὶ νομικῶν προσώπων, τὸ δὲ ἀπομένον ὑπόλοιπον ὑπόκειται εἰς φόρον ἐπὶ παγίῳ συντελεστῇ 0,75 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (0,75%).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 9.

Ὑπόχρεοι εἰς δήλωσιν.

1. Ὁ ὑπόχρεος εἰς φόρον καὶ ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος αὐτοῦ, ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος, ὑποχρεοῦται εἰς δήλωσιν διὰ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκίνητον περιουσίαν τὴν ὑπαγομένην εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, ὑποβάλλεται κοινὴ δήλωσις τῶν συζύγων, συνυπογραφομένη ὑπὸ τῆς συζύγου, ἐν ἀρνήσει δὲ ταύτης ὅπως συνυπογράφῃ τὴν δήλωσιν, γίνεται περὶ τούτου μνεῖα ἐν τῇ δήλωσει ὑπὸ τοῦ συζύγου. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ συζύγου, ὑπόχρεος εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως διὰ τὴν προικῶν καὶ ἐξώπρουν ἀκίνητον περιουσίαν, εἶναι καὶ ἡ σύζυγος.

3. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων ὑπόχρεοι πρὸς δήλωσιν τυγχάνουν οἱ νόμιμοι ἐκπρόσωποι τούτων.

4. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ὑποχρέου εἰς δήλωσιν, ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ.

5. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος εἰς δήλωσιν ἔχει κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, εἰς δήλωσιν ὑποχρεοῦται ὁ σύνδικος.

6. Ἐπὶ σχολαζούσης κληρονομίας, μετεγγραφέως ἢ τελοῦσης ὑπὸ ἀναγκαστικῆς διαχειρίσεως περιουσίας, ὑπόχρεος εἰς δήλωσιν τυγχάνει, κατὰ περίπτωσιν, ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ μετεγγραφεύς ἢ ὁ προσωρινὸς διαχειριστής.

7. Ἀνεξαρτήτως ἐὰν ὑπέχων ἢ μὴ ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὑποχρεοῦνται εἰς δήλωσιν:

α) Πᾶς ὅστις διεκδικεῖ ἀκίνητον περιουσίαν, ὑπερβαίνουσαν κατ' ἀξίαν τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) δραχμῶν.

β) Πᾶς ὅστις ἤθελε κληθῇ ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

8. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ δηλώσεως καὶ ὑπὸ μὴ ὑποχρέου εἰς φόρον, ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ δηλώσεως ὑπὸ ἐπιφύλαξιν.

Ἄρθρον 10.

Ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορος.

1. Ἀρμόδιος, διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων καὶ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θεθαίωσιν τοῦ φόρου, εἶναι ὁ διὰ τὴν φορολογίαν εἰσδημάτων ἀρμόδιος οἰκονομικὸς ἐφορος.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ἐκάστοτε νὰ τροποποιῇται ἡ ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου ὀριζομένη ἀρμοδιότης ἢ καὶ νὰ συνιστῶνται εἰδικαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου οἰκονομικαὶ ἐφορεῖαι.

Ἄρθρον 11.

Προθεσμίαι ὑποβολῆς δηλώσεως.

1. Ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου τοῦ οἰκείου ἔτους. Εἰδικῶς, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους.

2. Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ὑποχρέου, ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία ὀρίζεται ἐξαμήνος, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὑποχρέου διὰ τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους καὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διαθήκης διὰ τοὺς ἐκ διαθήκης κληρονόμους.

3. Ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία διὰ τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους, κηδεμόνας σχολαζούσης κληρονομίας, μετεγγραφεύς, προσωρινὸς διαχειριστὴς καὶ σύνδικος πτωχεύσεων τυγχάνει ἐξαμήνος, ἀφ' ἧς οὗτοι ἔλαβον γνῶσιν τοῦ διορισμοῦ των.

4. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι ὑπολογίζονται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις ἐκπροθέμου δηλώσεως πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς πράξεως ἐπιβολῆς τοῦ φόρου, ὡς καὶ μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτης μόνον διὰ μὴ περιληφθέντα εἰς τὴν πράξιν ἀκίνητα.

Ἄρθρον 12.

Περιεχόμενον τῆς δηλώσεως.

1. Εἰς τὴν δήλωσιν, συντασσομένη ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας δωρεὰν παρεχομένου ἐντύπου, αναγράφονται λεπτομερῶς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀναγκαιῶν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φόρου λεπτομερειῶν καὶ τὰ ἀκόλουθα:

α) Πλήρη τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποχρέων εἰς φόρον καὶ τοῦ δηλούντος.

β) Τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ὑπόχρεον ἀκίνητα, ἡ τοποθεσία ἐκάστου, ἡ νόμιμος αἰτία καὶ ὁ τίτλος κτήσεως τούτων ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, ἂν δὲ ταῦτα εἶναι ἐκμεμισθωμένα, τὸ συμπεφωνημένον μνησίον μίσθωμα καὶ τὸ τυχὸν ὑπάρχον μισθωτήριο συμβόλαιον.

γ) Τὰ ἐμπράγματα δικαιώματα τοῦ ὑποχρέου ἐπὶ ἀκινήτων τρίτων.

δ) Τὰ ἐπίδικα ἀκίνητα τὰ νεμόμενα ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου.

ε) Ἡ ἀξία τῶν δηλουμένων.

στ) Τὰ ἐνυπόθηκα χρέη καὶ ἄρρη.

ζ) Τὰ ἐμπράγματα δικαιώματα τρίτων ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ ὑποχρέου.

η) Ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου, κατοικοῦντος ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

θ) Βεβαίωσις τοῦ δηλούντος ὅτι ἡ ὑποβαλλομένη δήλωσις περιλαμβάνει, καθ' ὅσον γνωρίζει, ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸν ὑπόχρεον εἰς φόρον, τὴν σύζυγον καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα αὐτοῦ, ἀκίνητον περιουσίαν.

*Άρθρον 13.

Τρόπος υποβολής δηλώσεως.

1. Ἡ δήλωσις υποβάλλεται εἰς δύο ἀντίτυπα πρὸς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ὑπὸ τοῦ πρὸς τοῦτο ὑποχρέου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ υπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος ταύτην ἀρμοδίου ὑπαλλήλου. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος εἰς δήλωσιν ἀδυνατῇ νὰ υπογράψῃ ταύτην, ἡ ἀδυναμία αὕτη θεδαιοῦται ἐγγράφως καὶ ἐνυπογράφως ἐπὶ τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος ταύτην ἀρμοδίου ὑπαλλήλου.

2. Ἡ δήλωσις οἰουδήποτε ὑποχρέου δύναται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ.

3. Ἡ πρὸς υποβολὴν τῆς δηλώσεως πληρεξουσιότης δύναται νὰ παρασχεθῇ καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς θεωρουμένης ἀτελῶς, διὰ τὸ γνήσιον τῆς υπογραφῆς τοῦ ἀντιπροσωπευμένου, ὑπὸ δημοτικῆς, κοινοτικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ τραπεζῆς.

4. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος πρὸς δήλωσιν διαμένῃ ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἡ δήλωσις δύναται νὰ υποβληθῇ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὴν πλησιέστεραν ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

5. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος πρὸς δήλωσιν διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἡ δήλωσις δύναται νὰ υποβληθῇ εἰς τὸ οἰκεῖον Ἑλληνικὸν Προξενεῖον.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων αἱ παραλαμβάνουσai τὰς δηλώσεις ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταχωρίζουν ταύτας αὐθημερὸν εἰς τὸ οἰκεῖον ὑπηρεσιακὸν πρωτόκολλον καὶ νὰ ἀποστέλλουν ταύτας ἀμελλητί ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον. Ὡς ἡμερομηνία παραλαβῆς τῆς δηλώσεως εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην λογίζεται ἡ ἐπ' αὐτῆς ἀναγραφομένη ἡμέρα καταχωρίσεως εἰς τὸ ὑπηρεσιακὸν πρωτόκολλον τῆς παραλαβῆς ταύτης ἀρχῆς.

7. Ὁ παραλαμβάνων τὴν δήλωσιν ὑποχρεοῦται νὰ χορηγῇ εἰς τὸν υποβάλλοντα ταύτην ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

*Άρθρον 14.

Διαδικασία ἐσβαίσεως τοῦ φόρου.

1. Διὰ τὴν καταχώρησιν τῶν ἐπιτιμωμένων δηλώσεων, τὴν ἐκδοσιν πράξεων ἐπιβολῆς τοῦ φόρου, τὴν ἐπιδοσιν προσκλήσεων, πράξεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων, τὴν ἐξώδικον λύσιν τῶν διαφορῶν, τὸ ἀπόρρητον τῶν φορολογικῶν στοιχείων καὶ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν ἐσβαίσεως τοῦ φόρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἰσχύουσai διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰσδημάτων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων διατάξεις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων δι' αἷς ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξώδικος λύσις τῆς διαφορᾶς, ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καθὼς ὁ μέρος ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν ἐκτιμῆσεως προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν ἀκινήτων.

3. Κατὰ τῆς πράξεως ἐπιβολῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου φόρου ἐπιτρέπεται ἡ ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων προσφυγή, ὡς καὶ ἡ ἀσκήσις ἐνδίκων μέσων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας.

*Άρθρον 15.

Καταβολὴ τοῦ φόρου.

1. Ὁ δάσει δηλώσεως ἀναλογῶν φόρος καταβάλλεται εἰς ἑξ (6) ἴσας μηνιαίας δόσεις ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουλίου ἕως καὶ Δεκεμβρίου τοῦ οἰκεῖου ἔτους. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ δάσει δηλώσεως ἀναλογῶν φόρος θέλει καταβληθῇ εἰς τέσσαρας (4) ἴσας μηνιαίας δόσεις ἐντὸς τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου ἕως καὶ Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους.

2. Ὁ δάσει οἰουδήποτε ἐτέρου τίτλου ὀφειλόμενος κύριος φόρος, πρόσθετος φόρος καὶ πρόστιμον, καταβάλλεται κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰσδημάτων διατάξεις.

3. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος καταβάλῃ ἐφ' ἅπαξ τὰ θεδαιωθέντα ποσὰ ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ἐκπίπτει ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ποσοστὸν 10%.

4. Ἐπὶ ἀσκήσεως προσφυγῆς κατὰ πράξεως ἐπιβολῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου φόρου ἢ προστίμου, οὐδὲν ποσὸν τούτων βεβαιούται πρὸς εἰσπραξίν.

*Άρθρον 16.

Πρόσθετοι φόροι.

1. Ἐπὶ υποβολῆς ἐκπροθέσμου δηλώσεως ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὀριζόμενος εἰς 5% τοῦ ποσοῦ τοῦ δάσει δηλώσεως ὀφειλόμενου φόρου. δι' ἑκάστον μῆνα καθυστέρησεως, μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ 20% τοῦ φόρου. Ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος συμβεβαιούται μετὰ τοῦ φόρου τῆς δηλώσεως, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐκδόσεως ἰδιαίτερας πράξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

2. Ἐπὶ υποβολῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὀριζόμενος εἰς ποσοστὸν 50% τοῦ φόρου τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποίου θὰ διέφευγεν ὁ ὑπόχρεος. Δὲν θεωρεῖται ἀνακριβεία τῆς δηλώσεως καὶ δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος λόγω ἀνακριβείας, ὅταν ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς δηλωθείσης συνολικῆς ἀξίας τῆς ἀκινήτου περιουσίας δὲν εἶναι μεγαλύτερα τοῦ ἐνὸς τρίτου ($1/3$) τῆς ὀριστικῶς προσδιορισθείσης ἀξίας αὐτῆς, μετ' ἐκπτώσιν τῶν χρεῶν καὶ βαρῶν. Ἐὰν ἡ ὡς ἂν διαφορὰ τῆς ἀξίας κυμαίνεται μεταξὺ ἐνὸς τρίτου καὶ ἡμίσεος ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ($1/3 - 1/2$) ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὀριζόμενος εἰς ποσοστὸν 25% τοῦ φόρου τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποίου θὰ διέφευγεν ὁ ὑπόχρεος.

3. Ἐπὶ παραλείψεως υποβολῆς δηλώσεως ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὀριζόμενος εἰς ποσοστὸν 100% τοῦ καταλογιζόμενου φόρου.

4. Ἐπὶ ἀνακριβείας τῶν δηλωθέντων καὶ παραλείψεως δηλώσεως ἐτέρων, οἱ πρόσθετοι φόροι ἀνακριβείας καὶ παραλείψεως ὑπολογίζονται ἐπιμεριστικῶς.

5. Οἱ πρόσθετοι φόροι ἐπιβάλλονται μὴ ἐξεταζομένης τῆς ὑπαρξέως ἢ μὴ δόλου ἢ ἀμελείας τοῦ ὑποχρέου εἰς φόρον ἢ δήλωσιν.

6. Οἱ πρόσθετοι φόροι, λόγω ἀνακριβείας ἢ μὴ υποβολῆς δηλώσεως, καθορίζονται καὶ ἐπιβάλλονται διὰ τῆς καταλογιστικῆς τῶν φόρων πράξεως τοῦ οἴκου. ἐφόρου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀσκήσεως προσφυγῆς καὶ ἐνδίκων μέσων, διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 17.

Παραγραφεὶ δικαιώματος ἐπιβολῆς φόρου καὶ προστίμου.

1. Τὸ Δημόσιον ἐκπίπτει τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, διὰ τὴν κοινοποίησιν πράξεως ἐπιβολῆς φόρου καὶ προστίμου:

α) Προκειμένου περὶ ἀνακριβοῦς δηλώσεως, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη ἡ δήλωσις.

β) Προκειμένου περὶ παραλείψεως υποβολῆς δηλώσεως, δι' ἅπαξ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν ἢ μέρος ταύτης, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐλήξεν ἡ πρὸς υποβολὴν τῆς δηλώσεως προθεσμία.

γ) Προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς προστίμου, μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ παράβασις.

2. Προκειμένου περὶ μὴ δηλωθέντων στοιχείων, μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν β' τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἁρθρου δεκαετίας καὶ ἐντὸς τῆς ἐπομένης τοιαύτης δὲν δύναται νὰ χορηγηθῶσι τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος νόμου πιστοποιητικὰ ἀνευ τῆς υποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ ἀναλογουμένου φόρου. Ἐπὶ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως ταύτης, ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ περίπτωσις α' τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἁρθρου, ὡς πρὸς τὴν κοινοποίησιν τῆς πράξεως.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ κοινοποίησις πράξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου πενταετοῦς ἢ δεκαετοῦς προθεσμίας, κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας μόνον περιπτώσεις:

α) Ἐὰν ἡ ἐμπροθέσμως κοινοποιηθεῖσα πράξις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀκυρωθῇ δι' οἰονδήποτε μὴ οὐσιαστικὸν λόγον.

β) Ἐὰν ἀκυρωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ γενομένη βεβαίωσις τοῦ φόρου ἢ τοῦ προστίμου, διὰ τυπικὸν ἐλάττωμα τοῦ τίτλου, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη αὕτη.

γ) Ἐὰν ὑπεβλήθῃ δῆλωση τοῦ ὑποχρέου κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς πενταετοῦς ἢ δεκαετοῦς προθεσμίας ἢ ἐὰν ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις προκύπτῃ ἐξ ἐκδοθείσης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀποφάσεως φορολογικοῦ δικαστηρίου καὶ

δ) Ἐὰν οἱ ἐνεργήσαντες τὸν ἔλεγχον ὑπάλληλοι, ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων κατηρτίσθῃ ἡ ἀρχικὴ πρᾶξις, ἐπιωρῇθῃσαν πειθαρχικῶς δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου διὰ θαρεῖαν ἀμέλειαν ἢ δόλον κατὰ τὸν ἔλεγχον τούτων.

4. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων α', β' καὶ γ', τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ κοινοποίησις πράξεως τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἀκυρώσεως τῆς προγενεστέρως πράξεως ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου ἢ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου. κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου δ' ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως.

5. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκδοσις πράξεως τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου δύναται νὰ χωρήσῃ μόνον ἀπαξ.

*Ἀρθρον 18.

Ἀτέλεια ἐγγράφων διαδικασίας.

Αἱ δηλώσεις τοῦ φορολογουμένου, ὡς καὶ αἱ πιστοποιήσεις, βεβαιώσεις καὶ θεωρήσεις δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν, αἱ περιλήψεις ὑποθηκοφυλάκων, τὰ ἀντίγραφα συμβολαίων καὶ πάσης φύσεως ἐγγράφα τὰ ἐκδιδόμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς τέλους ἢ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἰουδήποτε τρίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Ἀρθρον 19.

Εὐθῦναι καὶ δικαιώματα τῶν τελευταίων ἐκ συμβάσεων κατόχων ἀκινήτων. — Εὐθῦναι ἀντιπροσώπων τῶν εἰς φόρον ὑποχρέων.

1. Οἱ δυνάμει συμβάσεως τελευταῖοι κάτοχοι ἀκινήτων ἐνέχονται εἰς ὁλόκληρον μετὰ τῶν ὑποχρέων πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐαυτῶντος ταῦτα φόρου τοῦ βεβαιωθέντος βάσει τοῦ διὰ τὸν ὑπόχρεον κτηθέντος τίτλου, ἰσχύοντος καὶ ὡς πρὸς τὸν τελευταῖον κάτοχον ὡς πρὸς τὴν δίωξιν αὐτοῦ πρὸς εἰσπραξίν τοῦ φόρου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, οἱ τελευταῖοι κάτοχοι δικαιούνται νὰ ἀσκήσωσι τὰ δικαιώματα τοῦ ὑποχρέου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀκύρωσιν ἢ τροποποίησιν ὀριστικῶν πράξεων τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου, ἔστω καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας, ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐγγράφου ὁγλήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δημοσίου Ταμείου πρὸς πληρωμὴν.

2. Ὁ ἐαυτῶν τὸ κατεχόμενον ἀκίνητον φόρος ἐξευρίσκεται δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ ὅλου φόρου τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἀκινήτου περιουσίας πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κατεχομένου ἀκινήτου. Ὁ ἐπιμερισμὸς οὗτος γίνεται ὑπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου πρὸς τὸν Ταμῖαν.

3. Ἡ γυνὴ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος, μετὰ τοῦ ἀνδρός, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογούντος φόρου ἐπὶ τῆς προικῆς καὶ ἐξωπροίκου περιουσίας αὐτῆς, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῶν ὑποχρέων εἰς φόρον, ὡς καὶ οἱ κληθεῖνες σχολαζούσης κληρονομίας, εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον μετὰ τῶν ὑποχρέων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν προσθέτων φόρων τῶν ἐκ πράξεως ἢ παραλείψεως αὐτῶν γεννηθέντων καὶ ὀφειλομένων.

*Ἀρθρον 20.

Ὑποχρεώσεις Συμβολαιογράφων.

Ἀπαγορεύεται ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ μεταβιβάζεται ἐξ ἐπαχθούς ἢ χρηστικῆς αἰτίας ἡ κυριότης ἀκινήτου ἢ συνιστῶνται ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπ' αὐτοῦ, ἂν δὲν προσαρτηθῇ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸ παρ'

αὐτοῦ συντασσόμενον συμβόλαιον πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου οικονομικοῦ ἐφόρου, περὶ ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογούντος διὰ τὸ μεταβιβαζόμενον ἀκίνητον φόρου ἢ περὶ παρακατήσεως τοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου. Ὁ παρακατηθεὶς ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προσκόμισις τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ ἐὰν ὁ μεταβιβάζων δι' ὑπευθύνου ἐν τῷ συμβολαίῳ δηλώσεως του βεβαιῇ ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον φόρον.

*Ἀρθρον 21.

Ὑποχρεώσεις ἀρχῶν.

1. Ἀπαγορεύεται οἰαδήποτε ἐνέργεια ἐπὶ ἀγωγῆς ἢ αἰτήσεως καὶ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀσκηθέντος ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου, ἀφωρώσεως ἀκινήτων ἢ ἐμπράγματος ἐπ' αὐτοῦ δικαιώμα, πλὴν αἰτήσεως πρὸς λήψιν ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἢ μέτρων συντηρήσεως ἢ αἰτήσεως ἐκουσίας διαδικασίας, ἂν δὲν προσαχθῇ πιστοποιητικὸν τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου περὶ ὑποβολῆς αὐτῷ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον δηλώσεως ἢ ὑπευθύνος δῆλωσης τοῦ αἰτούντος περὶ μὴ ὑποχρεώσεώς του πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως ταύτης.

2. Ἡ ἐνστάσις περὶ μὴ προσαγωγῆς τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πιστοποιητικοῦ ἢ ὑπευθύνου δηλώσεως, προτείνεται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἐξετάζεται δὲ αὐτεπαγγέλτως. Διὰ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἀναστέλλεται ἡ πρόοδος τῆς δίκης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια μέχρι οὗ προσαχθῶσι τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα.

3. Τὰ Δικαστήρια καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ λαμβάνουν τὰ προσήκοντα ἀσφαλιστικά μέτρα, ὡς καὶ τὰ ἀναγκαῖα τοιαῦτα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑπὸ δίκην ἢ περὶ ὧν ἡ αἰτήσις ἀκινήτων, μέχρι τῆς προσαγωγῆς τῶν ἀνωτέρω στοιχείων.

*Ἀρθρον 22.

Ποινικαὶ κυρώσεις.

Αἱ περὶ ποινικῆς εὐθύνης διατάξεις τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ παραβατῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 23.

Δαπάναι βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορίζει, ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ πᾶσαν δαπάνην ἀναγκαίουσαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καταλογιζομένην, ὅπου ἐκ τῶν καμμένων διατάξεων δὲν ὀρίζεται ἄλλως, εἰς τὰ ἔξοδα βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

*Ἀρθρον 24.

Ἐξουσιοδοτικαὶ διατάξεις.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται:

α) Νὰ καθορίζωνται λεπτομερέστερον ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ὡς καὶ τὰ σὺν τῇ δηλώσει ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα.

β) Νὰ διατάσσεται ἡ διενέργεια γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀκινήτων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένην φορολογίαν ἀκινήτου περιουσίας.

γ) Νὰ καθορίζωνται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 25.

Σύστασις Ἐπιτροπῶν ἐκτιμήσεως ἀξίας.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ τῶν κατὰ τόπον ἀρμοδίων Νομαρχῶν, συνιστῶνται πένταμελεις ἐπιτροπὰι προκειμένου περὶ τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ πόλεων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 50.000 κατοίκων, ὡς καὶ τριμελεις τοιαῦται προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν περιφερειῶν τοῦ Κράτους, ἐρ-

των των οποίων είναι ο δια της εφαρμογής του παρόντος νόμου προσδιορισμός της αξίας των ακινήτων.

2. Αι επιτροπαι αύται συντίθενται:

Α. Αι πενταμελείς: α) εξ ενός φορολογικού Δικαστού ή δικαστού της τακτικής δικαιοσύνης, ως Προέδρου, όριζομένου κατά τας οικείας διατάξεις, κατά περιπτώσιν, β) εξ ενός μηχανικού της Διευθύνσεως Τεχνικών Υπηρεσιών του οικείου Νομού, γ) εξ ενός υπαλλήλου του οικείου Δήμου, δ) εξ ενός μηχανικού όριζομένου όπου ύφίσταται τεχνικόν επιμελητήριον υπό του τελευταίου τούτου, άλλως υπό του άρμοδίου Νομάρχου και ε) εξ ενός ιδιώτου υποκειμένου εις φόρον εισοδήματος και κατά προτίμησιν εκ των τυχόν προτεινομένων υπό των οικείων ενώσεων ιδιοκτητών.

Β. Αι τριμελείς: α) εξ ενός φορολογικού δικαστού ή δικαστού της τακτικής δικαιοσύνης, ως Προέδρου, β) εξ ενός μηχανικού της Διευθύνσεως Τεχνικών Υπηρεσιών του οικείου Νομού ή γεωπόνου, προκειμένου περί εκτιμήσεως αγροτικών ακινήτων και γ) εξ ενός ιδιώτου υποκειμένου εις φόρον εισοδήματος και κατά προτίμησιν εκ των τυχόν προτεινομένων υπό των οικείων ενώσεων ιδιοκτητών.

3. Περί του προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων συντάσσονται υπό των ως άνω Επιτροπών εκθέσεις, αίτινες υποβάλλονται επί αποδείξει εις τόν άρμόδιον δια της έπιβολής του φόρου οικονομικών έφορον.

4. Εις τὰ μέλη των Επιτροπών εκτιμήσεως καταβάλλεται αποζημίωσις καθοριζόμενη δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών.

5. Αι κατά τ' ανωτέρω Επιτροπαι εκτιμήσεως επιλαμβάνονται του έργου αυτών, κατόπιν έγγραφου του άρμοδίου δια της έπιβολής του φόρου οικονομικού έφορου, προς τους Προέδρους τούτων.

*Άρθρον 26.

Μη έπιβολή φόρου και δικαιωμάτων υπέρ τρίτων.

1. Ουδείς έτερος φόρος, τέλος, δικαίωμα ή εισφορά υπέρ του Δημσίου ή τρίτου θεσαιούται μετά του υπό του παρόντος νόμου έπιβαλλομένου φόρου.

2. Ο δια του παρόντος νόμου έπιβαλλόμενος φόρος δεν εκπίπτει, κατά τόν υπολογισμόν του φορολογητέου εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων.

*Άρθρον 27.

Έκπτώσεις εκ του ακαθαρίστου εισοδήματος εξ οικοδομών.

1. Εις την παράγραφον 1 του άρθρου 20 του Ν.Α. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος», ως τούτο ισχύει, προστίθεται περίπτωσις στ' έχουσα ως ακολούθως:

«στ) Οι δεδουλευμένοι τόκοι οικοδομικών δανείων χορηγούμενων υπό Τραπεζών, του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και των Τάχυδραμικών Ταμειωτηρίων και βαρυνόντων την οικοδομήν του λαβόντος τὸ δάνειον ιδιοκτήτου, νομῶς κλπ., δι' έγγραφῆς ἐπ' αὐτῆς προσημειώσεως».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου ἀρχεται ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1975.

*Άρθρον 28.

Έναρξεις ισχύος του νόμου.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1975, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

2. Εἰδικῶς ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 20 καὶ 21 ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1975.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 12

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμε :

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

*Άρθρον 1.

Ἐξέυρεσις εισοδήματος εκ μισθωτῶν υπηρεσιῶν.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν.Α. 3323/1955 «περί φορολογίας τοῦ εισοδήματος», ως τούτο ισχύει, ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

*Άρθρον 4.

Ἐξέυρεσις εισοδήματος.

2. Τὸ εισόδημα εκ μισθωτῶν υπηρεσιῶν καὶ εκ πάσης φύσεως συντάξεων μειοῦται: κατὰ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%). Ἡ μείωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000) δραχμῶν.

Ομοίως τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 45 τοῦ παρόντος νόμου εισόδημα εξ ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν μειοῦται κατὰ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%). Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ εισοδήματος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων πεντακοσίων (12.500) δραχμῶν.

Ἡ κατ' ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μείωσις δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000) δραχμῶν ἐτησίως κατὰ φορολογούμενον διὰ τὰ εισοδήματα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων.

*Άρθρον 2.

Τεκμαρτὸς προσδιορισμὸς εισοδήματος.

Τὸ άρθρον 5 τοῦ Ν.Α. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

*Άρθρον 5.

Τεκμαρτὸς προσδιορισμὸς εισοδήματος.

1. Τὸ συνολικὸν εισόδημα δύναται, κατ' ἐξάίρεσιν, νὰ προσδιορίζηται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν συνικοῦντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων, ὅταν τις τὸ βάσει τούτων ἐξευρισκόμενος, ὡς κατωτέρω, καθάρων τεκμαρτὸν εισόδημα εἶναι ἀνωτέρον τῶν καθάρων εισοδημάτων τῶν εκ τῶν ἐπὶ μέρους πηγῶν Α' ἕως καὶ Ζ', κατὰ ποσοστὸν τοῦλάχιστον τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%) ἢ κατὰ ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) δραχμῶν.

2. Διὰ τὸν τεκμαρτὸν προσδιορισμὸν τοῦ συνολικοῦ εισοδήματος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου, λαμβάνονται ἐνδεικτικῶς ὑπ' ὄψιν τὰ κάτωθι στοιχεῖα:

α) Τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον, καταβαλλόμενον ἢ τεκμαρτόν, τῆς κατοικίας καὶ θερινῆς διαμονῆς τοῦ φορολογουμένου ὡς καὶ τῶν συνικοῦντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων. β) Ἡ κατ' ἐκτίμησιν υπολογιζομένη δαπάνη διὰ τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ιδιωτικῆς χρήσεως, διὰ τὸ κότερον, τὴν βενζινακίαν, τὴν θαλαμηγόν, τὸ ἐλικόπτερον, τὸ ἀεροπλάνον, τὰ ὅποια ἀνήκουν εἰς τὸν φορολογούμενον ἢ τὰ συνικοῦντα καὶ βαρυνόντα αὐτὸν πρόσωπα. γ) Ἡ δαπάνη διὰ τὸν τυχόν ἀπασχολούμενον ὁδηγὸν ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου, διὰ τὸ πλήρωμα κότερου. βενζινακίαν, θαλαμηγόν, ἐλικόπτερον, ἀεροπλάνον ιδιωτικῆς χρήσεως, ὡς καὶ διὰ τὸ διδακτικὸν καὶ βοηθητικὸν προσωπικόν. δ) Αἱ δαπάναι ταξιδίων ἀναψυχῆς ἐξωτερικοῦ. ε) Τὰ δίδακτρα τὰ καταβαλλόμενα εἰς ιδιωτικά σχολεῖα καὶ φροντιστήρια. στ) Αἱ λοιπαὶ ἐν γένει δαπάναι διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου ὡς καὶ τῶν συνικοῦντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων.

3. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσδιοριζόμενον ποσὸν συνολικοῦ τεκμαρτοῦ εισοδήματος μειοῦται: α) Κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεδειγμένως κτηθέντων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ὡς καὶ τῶν συνικοῦντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων κατὰ τὸ οἰκτεῖον οικονομικὸν ἔτος εισοδημάτων, τὰ ὅποια ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας, κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις, ἢ ὑπάρχοντα εἰς εἰδικὰς φορολογίας, ὡς καὶ κατὰ τὸ ποσόν, τὸ

ὁποῖον δὲν θεωρεῖται εἰσόδημα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.
β) Κατὰ τὸ ἀποδεδειγμένως ἀναλωθέν κεφάλαιον τοῦ φορολογουμένου ὡς καὶ τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων. Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὰς ὡς ἄνω μειώσεις ποσόν, ἀποτελεῖ τὸ καθαρὸν τεκμαρτὸν εἰσόδημα.

4. Ἐκ τοῦ προκύπτοντος καθαροῦ τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἀφαιρεῖται τὸ εἰσόδημα τῆς συζύγου, τὸ φορολογούμενον κεχωρισμένως κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις, τὸ δὲ ὑπόλοιπον, μετὰ συμψηφισμὸν τῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἀρνητικῶν στοιχείων τῶν ἐπὶ μέρους εἰσοδημάτων τοῦ συζύγου καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν κατὰ νόμον μειώσεων καὶ ἐκπτώσεων, ἀποτελεῖ τὸ φορολογητέον τεκμαρτὸν εἰσόδημα τοῦ συζύγου.

5. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τεκμαρτὸς προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος ἐνεργεῖται διὰ τῆς ἐκθέσεως ἐλέγχου τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, βάσει τῆς ὁποίας ἐκδίδεται τὸ φύλλον ἐλέγχου.

6. Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ μεταρρυθμίσεως ὑπὸ τοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐνεργηθείσης φορολογικῆς ἐγγραφῆς τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος, τὸ Φορολογικὸν Δικαστήριον κρίνει, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ μετ' ἐλέγχου προσδιορισθέντος ποσοῦ ὡς πραγματικοῦ εἰσοδήματος».

Ἄρθρον 3.

Αὐξήσις ἀπαλλασσομένου ποσοῦ εἰσοδήματος ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ περίπτωση Δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 7.

Ἀπαλλαγὰ ἀπὸ τοῦ φόρου.

1. ...

Δ'. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν ἐτησίως. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀυξάνεται εἰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας (250.000) δραχμῶν, προκειμένου περὶ τῶν ἀσχολουμένων προσωπικῶς ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι χρησιμοποιοῦν καὶ ἐργάτας».

Ἄρθρον 4.

Αὐξήσις ἐκπτώσεων ἐκ τοῦ εἰσοδήματος.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 8.

Ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ εἰσοδήματος.

1. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτει ἀφορολόγητον ποσὸν ἐκ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) ἐτησίως. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντες καὶ ἀποκοιμῶντες εἰσόδημα ἐκ πηγῆς κειμένης ἐν Ἑλλάδι δὲν δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ἀφορολόγητου ποσοῦ. Προκειμένου περὶ α) ἀναπήρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, οὔτινες ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀναπήρου λαμβάνουν σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀξιωματικῶν τελούντων εἰς τὴν κατάστασιν ὑπηρεσίας γραφείου συνεπείᾳ πολεμικοῦ τραύματος ἢ νοσήματος, β) θυμάτων πολέμου καὶ γ) τυφλῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ τηρούμενον παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν γενικὸν μητρώον τυφλῶν, τὸ ἐκπιπτόμενον ὡς ἀφορολόγητον ποσὸν τριπλασιάζεται. Θύματα πολέμου κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος, εἶναι τὰ πρόσωπα τὰ λαμβάνοντα σύνταξιν ἐκ πολεμικῆς αἰτίας. Πρὸς τὰ θύματα πολέμου ἐξομοιοῦνται καὶ τὰ θύματα τῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ παθόντων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν.

2. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτει ἐπίσης ποσὸν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν διὰ τὴν σύζυγον, διὰ δὲ τὰ τέκνα ποσὸν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμῶν διὰ τὸ πρῶτον καὶ διὰ τὸ δεύτερον, εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν διὰ τὸ τρίτον, τριάντα πέντε χιλιάδων (35.000) δραχμῶν δι' ἕκαστον πέραν τοῦ τρίτου καὶ δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμῶν δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων τὸν φορολογούμενον πρόσωπων.

Ἐκ τῶν συνοικούντων θεωροῦνται ὡς βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα:

α) Ἡ σύζυγος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἐπίδοσις χωριστῆς δηλώσεως, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6.

β) Τὰ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνα, ὡς καὶ τὰ σπουδάζοντα εἰς ἀνεγνωρισμένας σχολὰς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς τέκνα μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

γ) Τὰ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ αἱ συνοικοῦσαι ἄρχαι οὐγατέρες ἀνεξαρτήτως ἡλικίας.

δ) Οἱ ἀνιόντες ἀμφοτέρων τῶν συζύγων.

Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις β', γ' καὶ δ' ἀναφερόμενα πρόσωπα θεωροῦνται ὅτι βαρύνουν τὸν φορολογούμενον, μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἴδιον εἰσόδημα ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμῶν ἐτησίως.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται μετὰ τὴν παράγραφον 2 νέα παράγραφος ὑπ' ἀριθμὸν 3, τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 ἀριθμομένων ἀντιστοίχως εἰς 4 καὶ 5, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐξαιρετικῶς, πέραν τῶν ἐκπτώσεων τῆς παραγράφου 2, ἐκ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτει ποσὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν δι' ἕκαστον ἐκ τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων τῶν περιπτώσεων α', β', γ' καὶ δ' τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παραγράφου, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα παρουσιάζουν ἀναπηρίαν ἐξήκοντα ἐπτά ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (67%) καὶ ἄνω ἐκ διανοητικῆς καθυστερήσεως ἢ φυσικῆς ἀναπηρίας καὶ δὲν ἔχουν ἴδιον εἰσόδημα ἄνω τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000) δραχμῶν ἐτησίως.

Θεωροῦνται ὡς βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα καὶ τὰ συνοικοῦντα ἄρρενα τέκνα, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, τὰ παρουσιάζοντα τὴν ἀνωτέρω ἀναπηρίαν.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῆς παρούσης παραγράφου».

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1976.

Ἄρθρον 5.

Διαρρυθμίσις τῆς φορολογικῆς κλίμακος. Ἀπαλλαγὴ εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν καὶ γαιῶν ἐκ τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 9.

Ὑπολογισμὸς φόρου.

1. Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὰς ἐνεργουμένας μειώσεις καὶ ἐκπτώσεις εἰσόδημα, ὑποβάλλεται εἰς φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολουθοῦσης φορολογικῆς κλίμακος:

Σύνολον				
Κλίμακιον Εἰσοδήματος	Φορολογικὸς Συντελεστής	Φόρος Κλίμακίου	Εἰσοδήματος	Φόρου
20.000	3	600	20.000	600
20.000	5	1.000	40.000	1.600
20.000	7	1.400	60.000	3.000
20.000	9	1.800	80.000	4.800
30.000	11	3.300	110.000	8.100
30.000	14	4.200	140.000	12.300
30.000	17	5.100	170.000	17.400
30.000	20	6.000	200.000	23.400
50.000	23	11.500	250.000	34.900
50.000	26	13.000	300.000	47.900
50.000	30	15.000	350.000	62.900
50.000	34	17.000	400.000	79.900
100.000	38	38.000	500.000	117.900
100.000	42	42.000	600.000	159.900
200.000	46	92.000	800.000	251.900
200.000	50	100.000	1.000.000	351.900
1.000.000	54	540.000	2.000.000	891.900
1.000.000	58	580.000	3.000.000	1.471.900
Υπερβάλλον	60			

2. Όσakis, εις τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσόδημα περιλαμβάνεται εἰσόδημα ἐκ κινήτων ἀξιών, πλὴν τῶν μερισμάτων τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν καὶ κερδῶν ἡμεδαπῶν ἑταιριῶν κεφαλαιῶν, ἢ ἐκ μερισμάτων ἐταιριῶν περιορισμένης εὐθύνης ἢ ἐκ κερδῶν ἐτερορρυθμῶν ἐταιριῶν, τὸ εἰσόδημα τοῦτο, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκπτώσεων, ὑποβάλλεται καὶ εἰς συμπληρωματικὸν ἀναλογικὸν φόρον, ὀριζόμενον εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%).

Τὸ ποσὸν τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογουμένου ἐπὶ τοῦ ὀλικοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλίμακος τῆς προηγουμένης παραγράφου).

Ἄρθρον 6.

Αὐξήσις ὀρίου φορολογητέου εἰσοδήματος δι' ὑποβολὴν δηλώσεως.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 11.

Δήλωσις.

1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον, ὑποκείμενον εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως, ἐφ' ὅσον μετὰ τὰς νομίμους μειώσεις καὶ ἐκπτώσεις ἀπομένει φορολογητέον εἰσόδημα αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου του ἐν συνόλῳ ἄνω τῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) δραχμῶν).

2. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1975 ἡ προβλεπόμενη προθεσμία ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, παρατείνεται μέχρι καὶ τῆς 15 Μαρτίου 1975.

3. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 10.

1. Εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, κτώμενα ὑπὸ φυσικοῦ προσώπου ἀπαλλασσόμενου τῆς κατὰ τὸ Ν.Δ. 3323/1955 φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων λόγῳ ποσού, ἀπαλλάσσονται καὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2916/1954 καὶ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν. 4129/1961, ἐπιβαλλομένου τέλους ὑπὲρ τῆς ἐκτελέσεως νέων ἔργων ὑδρεύσεως ἐξ Ὑλίκης καὶ ἀποχετεύσεως ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἀκαθάριστον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς πενήντα χιλιάδας (50.000) δραχμὰς ἐτησίως.

2. Τό, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2916/1954 καὶ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν. 4129/1961, ἐπιβαλλόμενον τέλος εἰς θάρος φυσικῶν προσώπων, ὑποκείμενων εἰς φόρον εἰσοδήματος, δὲν δύναται νὰ εἶναι ποσὸν ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὴν κλίμακα τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀναλογούντος φόρου ἐπὶ τοῦ ὀλικοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ὑποχρέων φυσικῶν προσώπων, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἐξ οἰκοδομῶν, κειμένων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἀκαθάριστον εἰσόδημα αὐτῶν εἶναι ἀνώτερον τῶν δραχμῶν πενήντα χιλιάδων (50.000) ἐτησίως.

Ἄρθρον 7.

Κέρδος ἐξ ἐπιχειρήσεως πωλήσεως ἀκινήτων.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 31 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 31.

Ἔννοια καὶ κτήσις τοῦ εἰσοδήματος.

2

β) ἡ ὠφέλεια ἡ πραγματοποιημένη ὑπὸ ὀργανωμένης ἐπιχειρήσεως πωλήσεως οἰκοπέδων ἢ ἀγροτεμαχίων προερχομένων ἐκ κατατηθεισῶν ἢ ρυμοτομηθεισῶν ἐδαφικῶν ἐκτά-

σεων τῆς ἐπιχειρήσεως, κειμένων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως, Δήμου ἢ Κοινότητος».

Ἄρθρον 8.

Ἐκπεστέα ἐιδικὰ δαπάναι ἐξαγωγῶν.

1. Αἱ παράγραφοι 3, 4 καὶ 7 τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 35.

Καθαρὸν εἰσόδημα.

3. Εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς προϊόντων ἀναγνωρίζεται ἐκπτώσις ἄνευ δικαιολογητικῶν ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐιδικῶν δαπανῶν ἐξαγωγῶν, ὑπολογιζομένη εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων, ὡς ἀκολουθῶς:

α) Διὰ τὰ γεωργικά, κτηνοτροφικά, ὀπωροκηπευτικά, προϊόντα ὀλκείας, μεταλλευτικά, λατομικά, βιομηχανικά, βιοτεχνικά καὶ χειροτεχνικά προϊόντα ἐν γένει ποσοστὸν 2%. Ὡς βιομηχανικά προϊόντα, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης διατάξεως, θεωροῦνται καὶ αἱ πάσης φύσεως κατασκευαὶ ἢ ἐπισκευαὶ πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν ἢ ξένην σημαίαν. Ὁ εἰδικότερος καθορισμὸς τῶν προϊόντων τῆς περιπτώσεως ταύτης ἐνεργεῖται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, Δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν.

β) Διὰ πάντα τὰ λοιπὰ ἐξαγόμενα προϊόντα ποσοστὸν 1%.

4. Εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἀλλοδαπῶν οἰκῶν, ἐξάγουν προϊόντα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ περιπτώσει α' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἀγαθῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ὅσakis ἀπαιτῆται αὕτη, ἀναγνωρίζεται ἐκπτώσις ἄνευ δικαιολογητικῶν ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων ὑπολογιζομένη εἰς ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τῆς λαμβανομένης προμηθείας.

Ἡ τυχὸν μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκπτώσεων τῆς παρούσης καὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου προκύπτουσα ζημία δὲν συμψηφίζεται πρὸς τὰ κέρδη ἐτέρων κλάδων τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ πρὸς τὰ κέρδη ἐκ τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς ἐτέρας ἐπιχειρήσεις ἢ τὰ εἰσοδήματα ἐξ ἐτέρων τηγῶν. Ἡ ζημία αὕτη δύναται νὰ μεταφέρηται πρὸς συμψηφισμὸν πρὸς τὰ κέρδη τοῦ ἐξαγωγικοῦ κλάδου τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὰς πέντε (5) ἐπομένους συνεχεῖς χρήσεις, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι καὶ κατὰ τὰς χρήσεις ταύτας ἡ ἐπιχειρήσις τηρεῖ εἰληκρινὴ βιβλία δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων. Ἐπὶ μικτῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ συμψηφισμὸς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῶν κερδῶν τοῦ ἐξαγωγικοῦ κλάδου. Ἐν ἀδυναμίᾳ λογιστικοῦ διαχωρισμοῦ τῶν ἐξ ἐκάστου κλάδου προκυπτόντων κερδῶν, ταῦτα ὑπολογίζονται δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ συνόλου τῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως βάσει τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων ἐξ ἐκάστου κλάδου.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐκπτώσεως τῆς προβλεπόμενης ὑπὸ τῆς παρούσης καὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

7. Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὰς ἐκπτώσεις τῶν παραγράφων 1, 3 καὶ 4 παθόν, ἀποτελεῖ τὸ καθαρὸν εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐξαγωγῶν πραγματοποιημένων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1975 καὶ ἐφεξῆς. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ καπνῶν, ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐξαγωγῶν καπνῶν ἐσοδείας 1974 καὶ νεωτέρων.

3. Αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, περὶ εἰδικότερου καθορισμοῦ τῶν προϊόντων τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἐξακολουθοῦν ἰσχύεσαι μόνον ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν προϊόντων

Άρθρον 9.

Εισόδημα μὴ υποκαείμενον εἰς φόρον.

Ἀπόδοσις παρακρατουμένου φόρου.

1. Ἡ περίπτωσης δ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Άρθρον 40.

Εἰσόδημα καὶ κτήσεις αὐτοῦ.

3. δ) Ἡ ἀποζημίωσις ἢ καταβαλλομένη δύναμις τοῦ Νόμου 2112/1920 (περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων), τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 (περὶ κώδικος δικηγόρων) καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 16/18 Ἰουλίου 1920 (περὶ ἐπεντάσεως τοῦ Νόμου 2112 (περὶ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων) καὶ ἐπὶ τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ ὑπηρετῶν), κατὰ τὸ τιμῆμα αὐτῆς τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ πολλαπλάσιον τῶν ἐξ χιλιάδων (6.000) δραχμῶν μηνιαίως ἢ τῶν διακοσίων πενήνκοντα (250) δραχμῶν δι' ἑκάστην ἡμερομίσθιον κατὰ περίπτωσιν, τοῦ ὑπολοίπου υποκαίμενου αὐτοτελῶς εἰς φόρον δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) παρακρατούμενον κατὰ τὴν πληρωμήν.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος νέα παράγραφος 6, τῆς ἄχρι τοῦδε παραγράφου 6 ἀριθμουμένης εἰς 7:

Άρθρον 44.

Καταβολὴ παρακρατηθέντος φόρου.

6. Οἱ κατὰ τὴν περίπτωσιν δ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 ἐνεργούντες παρακράτησιν φόρου, ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόδοσιν τοῦτου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ὑποβάλλοντες σχετικὴν δήλωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν τῆς περιφερείας τῶν ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς παρακρατήσεως, περιλαμβανούσης τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν δικιούχων τῆς ἀποζημιώσεως, τὴν καταβληθεῖσαν ἀποζημίωσιν καὶ τὸν ἀναλογούντα ἐπ' αὐτῆς φόρον.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν ε' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

Άρθρον 40.

Εἰσόδημα καὶ κτήσεις αὐτοῦ.

3)
ε)

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς καταβαλλομένης συντάξεως εἰς τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα πρόσωπα, ἅτινα κατέστησαν συνταξιούχα λόγῳ τῆς ἰδιότητός των ὡς διευθυντῶν συντάξεως, ἀρχισυντακτῶν, συντακτῶν ἐπὶ τῆς ὕλης κλπ. καὶ μόνον διὰ τὴν σύνταξιν τὴν καταβαλλομένην ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κυρίων ἀποδοχῶν τῶν μὴ ἔχόντων τὴν ἰδιότητα τοῦ μονίμου δημοσίου ὑπαλλήλου φωτοειδησεογράφων καὶ εἰκονοληπτῶν ἐπικαίρων τηλεγραφήσεως τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὴν Ἐνωσιν Φωτοειδησεογράφων Ἑλλάδος καὶ διεπομένων ὑπὸ τῶν περὶ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος διατάξεων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ συντάξεων καὶ ἀποδοχῶν καταβαλλομένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1975 καὶ ἐφεξῆς.

Άρθρον 10.

Διαιρούμεναι παρακρατουμένου φόρου ἐπὶ ἡμερομισθίων.

Ἡ περίπτωσης β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Άρθρον 43.

Παρακράτησις φόρου.

1.

β) Ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀμειβομένων βάσει συντελεστοῦ ὀριζομένου εἰς τὸ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (0,5%) διὰ τὰ

ἡμερομίσθια ἀπὸ διακοσίας πενήνκοντα (250) δραχμῶν καὶ μέχρι τριακοσίων (300) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ τριακοσίας μιᾶς (301) δραχμῶν καὶ μέχρι τριακοσίων πενήνκοντα (350) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1,5%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ τριακοσίας πενήνκοντα μιᾶς (351) δραχμῶν καὶ μέχρι τετρακοσίων (400) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ τετρακοσίας μιᾶς (401) δραχμῶν καὶ μέχρι πεντακοσίων (500) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ πεντακοσίας μιᾶς (501) δραχμῶν καὶ μέχρι ἑξακοσίων (600) δραχμῶν καὶ εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ ἑξακοσίας μιᾶς (601) δραχμῶν καὶ ἄνω.

Άρθρον 11.

Μὴ ἐκδοσις φύλλου ἐλέγχου.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον τρίτον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

Άρθρον 51.

Ἐκδοσις φύλλων ἐλέγχου.

1.

Παραφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, δὲν ἐκδίδεται φύλλον ἐλέγχου ὁσάκις τὸ φορολογητέον εἰσόδημα τοῦ δηλούντος καὶ τῆς συζύγου του, ἀδροιστικῶς λαμβανόμενον, δὲν ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δραχμῶν.

Άρθρον 12.

Διαιρούμεναι εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου.

Ἡ περίπτωσης α' τῆς παραγράφου 1 καὶ ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

Άρθρον 59.

Βεβαίωσις φόρου.

1.

α) ἐπὶ τῇ βάσει τῶν υποβαλλομένων δηλώσεων,

.....

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐὰν τὸ πρὸς βεβαίωσιν τελικῶς ὀφειλόμενον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς διακοσίας (200) δραχμῶν, ἀμελεῖται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου, μὴ ἐνεργουμένης τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ.

Ὡσαύτως, εἰς τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις β' καὶ γ' καὶ ἐπὶ διοικητικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς, ἀμελεῖται τὸ πρὸς βεβαίωσιν τελικῶς ὀφειλόμενον ποσὸν, ὁσάκις τὸ φορολογητέον εἰσόδημα τοῦ δηλούντος καὶ τῆς συζύγου του, ἀδροιστικῶς λαμβανόμενον, δὲν ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι χιλιάδας (20.000) δραχμῶν.

Άρθρον 13.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς υποχρεώσεως υποβολῆς δηλώσεως.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 284/1970 Β. Διατάγματος (περὶ τρόπου παρακρατήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν), ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Άρθρον 3.

Πᾶν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον κατὰ εἰσόδημα μόνον ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, ἀπαλλάσσεται τῆς υποχρεώσεως πρὸς υποβολὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 δηλώσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν, διὰ δὲ τὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦτου ἀναλογούντα φόρον, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὑφίσταται ὑποχρέωσις ἐξ ὀλοκλήρου παρακρατήσεως κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων. Ἐξαιρουμένης τῆς κατὰ τὰ ἄνω τὰς ἀπαλλαγῆς οἱ μισθωτοὶ δι' οὓς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὑφίσταται ὑποχρέωσις υποβολῆς δηλώσεως.

*Άρθρον 14.

Εξουσιοδοτήσεις διὰ τὸν καθορισμὸν τρόπου προσωρινῆς βεβαιώσεως φόρου μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἑξῆς: δευτέρον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

α' Ἄρθρον 9.

5.

Φυσικὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων τὰ εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ὑπόκειται εἰς παρακράτησιν φόρου, δικαιούνται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τοῦ παρακρατούμενου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ποσοῦ φόρου καὶ εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ἐπὶ φόρου».

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ εἰσοδημάτων ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1975 καὶ ἐφεξῆς.

*Άρθρον 15.

Εξουσιοδοτήσεις διὰ τὸν καθορισμὸν τρόπου προσωρινῆς βεβαιώσεως φόρου μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύνανται νὰ καθορισθοῦν, διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1975, τὰ τῆς προσωρινῆς βεβαιώσεως φόρου μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, βάσει τῶν ἐπερχομένων διὰ τῶν ἄρθρων 1, 4, 5, 9 καὶ 13 τοῦ παρόντος νόμου τροποποιήσεων.

*Άρθρον 16.

Ἀπαλλαγὰ ἐκ τοῦ φόρου νομικῶν προσώπων.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἑξῆς: δευτέρον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

α' Ἄρθρον 6.

Ἀπαλλαγὰ ἐκ τοῦ φόρου.

1.

γ)

Εξαιρετικῶς τὰ ἡμεδαπὰ κοινωφελῆ ἰδρύματα ἀπαλλάσσονται καὶ διὰ τὰ εἰσοδήματα ἐκ μερισμάτων ἐκ μετοχῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ὡς καὶ ἐκ τόκων ἐξ ὁμολογιῶν».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις Ε', ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

α2.

Ε) Τὰ ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν» καὶ ἄλλων Νόμων χαρακτηριζομένων ὡς γεωργικῶν συνεταιρισμῶν πρῶτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ κτώμενα εἰσοδήματα ἐκ τῆς δραστηριότητος αὐτῶν τῆς ἐμπιπτούσης εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ καταστατικῶν αὐτῶν καθοριζόμενον σκοπὸν.

Εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην δὲν περιλαμβάνονται ἐν πάσῃ περιπτώσει: 1) Τὰ εἰσοδήματα ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν, ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν καὶ ἐκ κινήτων ἀξιών, πλὴν τῶν τόκων ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων, ἐφ' ὅσον πηγάζουν ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν ὡς καὶ τόκων ἐκ δανείων ἢ πιστώσεων εἰς τὰ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ, 2) τὰ κέρδη ἐκ πωλήσεως προϊόντων μετὰ προηγούμενης ἐπεξεργασίας αὐτῶν ἢ διασκευῆν δυνάμενη νὰ προσδώσῃ εἰς ταῦτα τὸν χαρακτήρα βιομηχανικῶν προϊόντων. Δὲν θεωρεῖται ὡς βιομηχανικὴ ἐπεξεργασία ἡ διαλογή, ἐξευγενισμός, ἀποκάθαρσις, ἐκθλίψις, ἐκχόκησις, ἐκχύμωσις, ἀπογλοιώσις, παστερίωσις, ἢ παραγωγή γαλακτοκομικῶν προϊόντων, ὡς καὶ ἡ ἀπλὴ συσκευασία διὰ τὴν συντήρησιν καὶ μεταφορὰν τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἰς τὸν τόπον τῆς καταναλώσεως, ἀνεξαρτήτως τῶν μέσων δι' ὧν γίνεται αὕτη, 3) τὰ κέρδη ἐκ τῆς πρὸς τρίτους πωλήσεως πωλήσεως γεωργικῶν ἐν γένει προϊόντων παραγωγῆς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τῶν μελῶν αὐτοῦ δι' ἰδίων πρατηρίων ἢ τῇ μεσολαβήσει τρίτων ἐνεργούντων λιανικὴν πώλη-

σιν κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν, 4) τὰ κέρδη ἐκ τῆς πωλήσεως εἰς τρίτους, μὴ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἀγαθῶν ἐν γένει μὴ παραγομένων ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὡς καὶ τὰ κέρδη ἐκ παροχῆς ὑπηρεσιῶν πρὸς τρίτους, μὴ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ. Εἰς τὰ εἰσοδήματα ταῦτα συμψηφίζονται αἱ τυχόν ζημίαι ἐκ τῶν ἀπαλλασσομένων τοῦ φόρου κλάδων τοῦ συνεταιρισμοῦ».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ μερισμάτων κτωμένων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1975 καὶ ἐφεξῆς, αἱ δὲ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἰσολογισμῶν ἢ διαχειρίσεων κλειομένων ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1974 συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς.

*Άρθρον 17.

Φορολογικὸς συντελεστὴς νομικῶν τινῶν προσώπων κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος.

1. Ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ. 3843/1958, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

α' Ἄρθρον 10.

Ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου.

1.

α) Διὰ τὰς ἡμεδαπὰς ἀνωνύμους ἐταιρίας, τὰς ἀλλοδαπὰς ἐταιρίας καὶ ὁργανισμοὺς τοὺς ἀποβλέποντας εἰς τὴν ἀπόκτησιν οἰκονομικῶν ὠφελημάτων καθὼς καὶ διὰ τὰς δημοσίας, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐκμεταλλεύσεις κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%)».

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ καθαρῶν εἰσοδήματος ἢ κέρδους τοῦ προκύπτοντος ἐξ ἰσολογισμῶν ἢ διαχειρίσεων κλειομένων ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1974 συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς.

*Άρθρον 18.

Εἰδικὴ φορολογικὴ μεταχείρισις μερισμάτων.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 148/1967 «περὶ μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς», ὡς οὗτος ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

α' Ἄρθρον 10.

1. Διὰ τὰ μερίσματα ἐκ μετοχῶν, κοινῶν ἢ προνομιοῦχων, ἰσχύει τὸ ἀκόλουθον φορολογικὸν καθεστῶς:

α) Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τοῦ διανεμομένου μερίσματος ἐκ ποσοστοῦ τριάκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (35%), προκειμένου περὶ μετοχῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον τέσσαρας (4) τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως. εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ μερίσμα καὶ τεσσαράκοντα ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (41%) προκειμένου περὶ μετοχῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Ὁ φόρος παρακρατεῖται καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς ἐταιρίας.

β) Ὁ μέτοχος ὁ ἔχων μετοχὰς κατὰ τὰ ὡς ἄνω εἰσηγμένα εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἢ ὁ ἔχων μετοχὰς, αἵτινες κατέστησαν ὀνομαστικαὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ μερίσμα καὶ παραμένουν ὀνομαστικαὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὸν φόρον εἰσοδήματος βάσει τῶν γενικῶς ἐν ἰσχύϊ συντελεστῶν φορολογίας συμπεριλαμβανόντων ἐν τῇ δηλώσει αὐτοῦ καὶ τὸ εἰσόδημα ἐκ μετοχῶν. Ἡ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου προκύπτουσα διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ μετοχῶν, ἐναντι τοῦ παρακρατηθέντος ὑπὸ τῆς ἐταιρίας φόρου, συμψηφίζεται ἢ ἐπιστρέφεται κατὰ περίπτωσιν. Ἐν περιπτώσει μετατροπῆς τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν εἰς ἀνωνύμους πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρόστιμον εἰς βάρος τῆς ἀνωνύμου ἐταιρίας ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ παρακρατηθέντος φόρου. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρία δύναται νὰ προτείνῃ τὴν διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, ἐφαρμοζόμενων ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ. Ἀντικείμενον τῆς διοικητικῆς ἐπίλυσεως τῆς διαφορᾶς δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου.

γ) Ὁ μέτοχος ὁ ἔχων ἀνώνυμους μετοχὰς μὴ εἰσηγμένους εἰς τὸ Χρηματιστήριον δὲν δικαιούται ὅπως συναδροῖσιν εἰς τὴν φορολογικὴν του δήλωσιν τὸ εἰσόδημα ἐκ μερισμάτων μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς φορολογίαν ὑποκειμένων εἰσοδημάτων, ἐξανατιλούμενης τῆς φορολογικῆς υποχρέωσης τοῦ μετόχου διὰ τὸ εἰσόδημα ἐκ μερισμάτων διὰ τῆς παρακαταθήκης τοῦ ἐπὶ τούτων φόρου εἰσδήματος.

δ) Ἡ ὡς ἄνω εἰδικὴ φορολογικὴ μεταχείρισις περιλαμβάνει τὰ μερίσματα τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1975 ἕως 31ης Δεκεμβρίου 1976.

2. Προκειμένης φορολογίας τῶν μερισμάτων διαχειριστικῆς περιόδου 1974, ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 148/1967 προθεσμία μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ ἐφ' ὅσον ἡ ἀνώνυμος ἐταιρία ἔχει υποβάλει αἴτησιν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μετοχῶν τῆς εἰς τὸ Χρηματιστήριον μέχρι καὶ τῆς 10 Αὐγούστου 1974.

Ἄρθρον 19.

Φορολογία ἐπιχειρήσεων μηχανολογικῶν καὶ ἠλεκτρολογικῶν ἐγκαταστάσεων.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 261/1969 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσδήματος», καταργοῦνται.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μηχανολογικῶν καὶ ἠλεκτρολογικῶν ἐγκαταστάσεων.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄρχειται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1976.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 20.

Ἀναλογικὰ τέλη ἐπὶ ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προβλεπόμενον ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) αὐξάνεται εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%).

2. Τῆς ὡς ἄνω αὐξήσεως ἐξαιροῦνται τὰ ἐγγράφα καὶ πράξεις τῶν κάτωθι παραγράφων τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος:

α) Τῆς παραγράφου 8, ἐφ' ὃν τὰ τέλη χαρτοσήμου ὀρίζονται εἰς ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (0,50%) καὶ

β) τῆς παραγράφου 1α καὶ μόνον ὡς πρὸς τὴν διανομὴν, μεταξὺ ἡμεδαπῶν καλλιτεχνικῶν γραφείων καὶ ἀλλοδαπῶν ἢ ἡμεδαπῶν καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων, τοῦ προκύπτοντος, ἐξ ὀργανώσεως διαφόρων θεαμάτων ἐν Ἑλλάδι, ἐσόδου καὶ τῶν παραγράφων 13, 16 περίπτωσις β, 18 καὶ 19, ἐφ' ὃν τὸ τέλος χαρτοσήμου παραμένει εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%).

3. Εἰδικαὶ διατάξεις προβλέπουσαι ἀπαλλαγὰς ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν, περὶ ὃν τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐγγράφων καὶ πράξεων, δὲν θίγονται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 21.

Τέλη ἐπὶ κερδῶν ἐταιριῶν, συνεταιρισμῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 15.

5. α)

β)

γ) Εἰς τέλος ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) ὑπόκεινται, ἀπὸ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1974 καὶ ἐφεξῆς, τὰ ἐκ τῶν διδλίων καὶ στοιχείων προκύπτοντα καθαρὰ κέρδη τῶν ὁμορρυθμῶν, ἑτεορρυθμῶν καὶ περιορισμένης εὐδύνῃς ἐταιριῶν, ὡς καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν συνεταιρισμῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τέλος ὀφείλεται καὶ ὁσάκις δὲν τηροῦνται διδλίαι καὶ στοιχεῖα ἢ ἐκ τῶν τηρουμένων

δὲν προκύπτουν τὰ καθαρὰ κέρδη ἢ τὰ προκύπτοντα τυγχάνουν ἀναληθῆ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὸ τέλος τοῦτο ὑπολογίζεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν καθαρῶν κερδῶν ὡς ταῦτα προσδιορίζονται, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰσδήματος.

Ἡ ἀνάληψις ποσῶν ὑπὸ τῶν ἐταίρων διαρκούσης τῆς ἐταιρικῆς χρήσεως, ἐναντι κερδῶν τῆς χρήσεως ταύτης, ἢ διανομῇ τῶν κερδῶν εἰς τοὺς ἐταίρους ἢ ἡ πίστωσις δι' αὐτῶν τῶν προσωπικῶν λογαριασμῶν τῶν ἐταίρων, ἢ μεταφορὰ τῶν κερδῶν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς κέρδη καὶ ζημίαι, τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ, ὡς καὶ ἡ παραμονὴ τῶν κερδῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω λογαριασμούς, εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου ὑπόκεινται.

2. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 470/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» καταργεῖται.

Ἄρθρον 22.

Τέλη προμηθειῶν, μεσιτειῶν, ἀμοιβῶν, παροχῶν, μισθώσεως ἔργου.

1. Τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15β ὡς καὶ τῶν παραγράφων 1βα, 6, 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 15ε' τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προβλεπόμενα ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου ὀρίζονται εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%).

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον τέλος ὀφείλεται καὶ ὁσάκις, κατὰ παράδοσιν τῶν κειμένων διατάξεων, δὲν ἐκδίδονται τιμολόγια, ἀποδείξεις ἢ ἕτερα ἐγγράφα ἢ τὰ τυχόν ἐκδιδόμενα εἶναι ἀνακριβῆ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὸ τέλος τοῦτο ὑπολογίζεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐσόδων ἐκ τῶν τοιούτων συναλλαγῶν, ὡς ταῦτα προσδιορίζονται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰσδήματος.

3. Τὰ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 23.

Τέλη ἐπὶ μεταβιβάσεως αὐτοκινήτων ὀχημάτων.

Τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1146/1972 «περὶ τρόπου μεταβιβάσεως ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ αὐτοκινήτων ὀχημάτων καὶ μοτοσυκλεττῶν» ὀριζόμενα τέλη χαρτοσήμου αὐξάνονται εἰς τὸ διπλάσιον.

Ἄρθρον 24.

Πάγια τέλη χαρτοσήμου.

Τὰ ἄρθρα 17, 18, 21, 22, 23 καὶ 24 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 17.

Γενικῆς φύσεως ἐγγράφα.

1. Εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 10 ὑπόκεινται:

α) Αἱ αἰτήσεις ἢ ἀναφοραὶ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου, αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς δημοσίας, δικαστικὰς, δημοτικὰς, κοινοτικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς καὶ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ εἰς ἰδρύματα ἢ σωματεῖα, οἱ μὴ εἰδικῶς ὑποβαλλόμεναι εἰς τέλος κατώτερον ἢ ἀνωτέρων.

β) Τὰ ἐγγράφα τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τέλος χαρτοσήμου, ἐὰν προσάγονται ἐνώπιον ἀρχῆς ἢ προσώπου ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ περιπτώσει α' ἀναφερομένων.

γ) Τὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἰδιωτῶν παρ' οἰουδήποτε ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα ἐγγράφων, ὡς καὶ αἱ βεβαιώσεις ἢ τὰ πιστοποιητικὰ καὶ ἀποδεικτικὰ ἐν γένει ἐγγράφα, τὰ μὴ εἰδικῶς ὑποβαλλόμενα εἰς τέλος κατώτερον ἢ ἀνωτέρων.

δ) Αἱ ἐξώδικαι δηλώσεις, προσκλήσεις καὶ διαμαρτυρίαι.

ε) Τὰ κατὰ συνέχειαν φύλλα ἐγγράφων, ὑποκειμένων εἰς ἀναλογικὸν ἢ πάγιον τέλος.

στ) Ἡ παρ' οἰουδήποτε προσώπου κατάθεσις ἐγγυήσεως ἢ εὐστασίας ἐγγυοδοτικῆς παρακαταθήκης, τὸ γραμματίον συστατικῆς παρακαταθήκης, ὡς καὶ ἡ ἀπόδοσις πάντων τούτων εἰς τοὺς καταθέσαντας ἢ συστήσαντας.

ζ) Αἱ διδόμεναι ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις διὰ συνδρομᾶς, εἰσφορᾶς, ἐπιχορηγήσεις καὶ πάσης φύσεως χρηματικὰς ἐνισχύσεις, χορηγούμεναις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων εἰς παντὸς εἶδους νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ αἱ διδόμεναι τοιαῦται δι' ὁμοίας χορηγούμεναις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ παντὸς νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου εἰς εὐεργετικά Ταμεία δημοσίων ἐν γένει, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν, εκπαιδευτικὰ, φιλανθρωπικὰ, ἐθνωφελῆ καὶ κοινωνικὰ Σωματεῖα ἢ Ἰδρύματα, Ταμεία, Ὁργανισμοὺς καὶ Ἐπιτροπὰς.

2. Εἰς τὰ κάτωθι κατὰ περίπτωσιν πάγια τέλη ὑπόκεινται:

α) Τὰ καταστατικά τῶν σωματείων καὶ τῶν συνεταιρισμῶν ἢ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, δρχ. 200.

Αἱ πράξεις τροποποιήσεως τῶν ὡς ἄνω καταστατικῶν, δρχ. 50.

β) Αἱ πράξεις τροποποιήσεως ἀπλῶν ὄρων τῶν καταστατικῶν ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν καὶ συνεταιρισμῶν κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, αἱ μὴ ὑποκείμεναι εἰς ἀναλογικὸν τέλος, δρχ. 50.

γ) Ἡ συμφωνία περὶ τροποποιήσεως ὅρου τινὸς τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως δανείου ἢ ἀνοίγματος πιστώσεως, ὑποβληθείσης εἰς τὸ νόμιμον τέλος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι συνομολογεῖται πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως καὶ δὲν ἐπέρχεται αὐξήσις τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου ἢ τῆς πιστώσεως ἢ μεταβολὴ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀρχικῶς συμβληθέντων, δρχ. 50.

δ) Αἱ ἐκθέσεις χημικῶν ἀναλύσεων ἐνεργουμένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημικοῦ τοῦ Κράτους, αἰτῆσις ἰδιωτῶν, δρχ. 50.

ε) Ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου χορηγούμενη βεβαίωσις περὶ ὑποβληθείσης δηλώσεως ἐνάρξεως ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, δρχ. 150.

στ) Αἱ μεταφράσεις καταστατικῶν ἀλλοδαπῶν ἐταιρειῶν, δρχ. 200.

Πᾶσα μετάφρασις οἰουδήποτε ἐτέρου ἐγγράφου, δρχ. 20.

3. Ἐξαίρουνται τῶν τελῶν χαρτοσήμου:

α) Αἱ αἰτήσεις τῶν ἀναπήρων πολέμου καὶ ἐν γένει θυμάτων πολέμου καὶ τὰ κατ' αἰτήσιν αὐτῶν ἐκδιδόμενα πάσης φύσεως πιστοποιητικὰ ἢ ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα.

β) Αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ κατόπιν τούτων ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ ὅπως χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν ἐγγραφὴν μαθητῶν εἰς τὰ Σχολεῖα Δημοτικῆς ἢ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ σπουδαστῶν εἰς τὰς Σχολὰς Ἀνωτέρας ἢ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

γ) Αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ κατόπιν τούτων ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ ἢ βεβαιώσεις ὑπὸ οἰαδήποτε δημοσίας, δημοτικῆς, κοινοτικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους.

δ) Αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ, πρὸς ἔκδοσιν δελτίου ἢ πιστοποιητικοῦ ταυτότητος Ἑλλήνου ὑπηκόου, πιστοποιητικὰ ἢ βεβαιώσεις ὡς καὶ τὸ δελτίον ἢ πιστοποιητικὸν ταυτότητος.

ε) Τὰ ὑπὸ δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰ μητρώα αὐτῶν ἀδελφῶν δημοτῶν.

στ) Αἱ διδόμεναι ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις δι' ἐπιστροφὰς ἀχρεωστήτως καταβληθέντων χρημάτων.

ζ) Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς ὁδοπορικῶν ἐξόδων, ἐξόδων κινήσεως ἢ οἰασδήποτε δαπάνης (ἐξόδα γραφικὰ, καθαριότητος, φωτισμοῦ, θερμάνσεως, ὑδρεύσεως κλπ.), πραγματοποιηθέντων κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, Δήμου ἢ Κοινοτήτος ἢ οἰουδήποτε νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ Ὁργανισμοῦ ἢ ἀτομικῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἐξόδων ἢ δαπανῶν ὑπεβλήθησαν εἰς τὰ οἰκεία τέλη χαρτοσήμου.

η) Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς βοηθημάτων εἰς ἀπόρους ἢ παθόντας ἐκ θεομηνιῶν ἢ ἄλλης αἰτίας, αἱ αἰτήσεις πρὸς

ἔκδοσιν τῶν πιστοποιητικῶν τῆς ιδιότητος τῶν ταύτης ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα πιστοποιητικὰ.

«Ἀρθρον 18.

Ἄδειαι, ἐγγραφα ναυτιλιακά, διπλώματα, πτυχία, διαβατήρια κλπ.

Α'. Ἄδειαι.

1. Αἱ πάσης φύσεως ἄδειαι καὶ αἱ ἀνανεώσεις τούτων αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ Δημοσίων, Δημοτικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἢ ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος, δρχ. 50.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, αἱ κατωτέρω ἄδειαι ὡς καὶ αἱ τυχόν ἀνανεώσεις τούτων ὑπόκεινται εἰς ἴδιον τέλος ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ἡ ἄδεια κυκλοφορίας ὡς καὶ ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, δρχ. 300.

β) Ἡ ἄδεια κυκλοφορίας ὡς καὶ ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ δικύκλου ἢ τρικύκλου αὐτοκινήτου, δρχ. 100.

γ) Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἄδεια γάμου καὶ ἡ πρᾶξις διαζυγίου, δρχ. 200.

δ) Ἡ ἄδεια μεταβολῆς ἢ προσθήκης ἐπωνύμου, δρχ. 200.

ε) Ἡ ἄδεια ἀναδοχῆς ὑπηρεσίας παρὰ ξένῃ Κυβερνήσει καὶ ἡ ἄδεια πολιτογραφήσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δρχ. 1.000.

στ) Αἱ εἰς ἀλλοδαποὺς χορηγούμεναι ἄδειαι παραμονῆς καὶ ἄδειαι ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ τὰ δελτία ταυτότητος τούτων, δρχ. 50.

ζ) Ἡ ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος παρ' ἱατρῶν, φαρμακοποιῶν καὶ γενικῶς ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν ὡς οὗτοι νοοῦνται ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰσοδήματος, ἐφ' ὅσον εἴσεται διατάξεων νόμου προβλέπεται ἡ ἔκδοσις τοιαύτης ἀδείας, δρχ. 300.

η) Ἡ ἄδεια κατασκευῆς ὡς καὶ ἡ ἄδεια εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐκρηκτικῶν ὕλων, ὅπλων, φυσικῶν καὶ καψαλίων, δι' ἐμπορίαν, δρχ. 300.

θ) Ἡ ἄδεια ὀπλοφορίας ὡς καὶ ἡ ἄδεια θήρας, δρχ. 200.

ι) Ἡ ἄδεια συστάσεως εἰδικοῦ καπνεργοστασίου, λειτουργίας ἱαματικῶν πηγῶν καὶ τουριστικῶν ἢ ταξιδιωτικῶν γραφείων, δρχ. 2.000.

Ἡ ἀνανέωσις τῶν ἀδειῶν τούτων, δρχ. 1.000.

3. Ἐξαίρουνται τῶν τελῶν χαρτοσήμου:

α) Ἡ ἄδεια κυκλοφορίας ὡς καὶ ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ ἀναπηρικοῦ αὐτοκινήτου.

β) Ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἐν γένει, ὡς καὶ ἡ ἄδεια ὀπλοφορίας, ἐφ' ὅσον χορηγοῦνται εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους δι' ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας.

Β'. Ἐγγραφα ναυτιλιακά—διπλώματα, πτυχία κλπ.

1. Εἰς τὰ κάτωθι κατὰ περίπτωσιν πάγια τέλη ὑπόκεινται:

α) Τὰ πιστοποιητικὰ πλωιμότητος ἐλληνικῶν πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν, τὰ πιστοποιητικὰ ἐθνικότητος πλοίων ἢ νηολογήσεως ἀεροσκαφῶν, ὡς καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν πιστοποιητικῶν τούτων, δρχ. 300.

β) Τὰ ναυτολόγια πλοίων καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν, δρχ. 50.

γ) Τὰ ὑπὸ δημοσίων ἀρχῶν χορηγούμενα πάσης φύσεως ἀποδεικτικὰ ναυτικῆς ἢ ἀεροναυτικῆς ἱκανότητος τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων, τῶν ἀεροσκαφῶν ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐδάφους (διπλώματα, πτυχία, ἄδειαι ἢ πιστοποιητικὰ), ὡς καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν, δρχ. 150.

δ) Τὰ ὑπὸ δημοσίων ἀρχῶν χορηγούμενα ἀποδεικτικὰ τεχνικῆς ἱκανότητος (πτυχία, διπλώματα, ἄδειαι γενικαὶ καὶ εἰδικαί), ὡς καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν, πρὸς πάσης φύσεως μηχανικοῦς, θερμαστὰς, ἡλεκτρολόγους κλπ., δρχ. 150.

2. Τὰ ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς χορηγούμενα πιστοποιητικὰ ἱκανότητος ἐργολάβου (πτυχία ἐργολητῶν δημοσίων ἔργων), ὡς καὶ ἡ ἀνανέωσις ἢ τὰ ἀντίγραφα τούτων, ὑπόκεινται εἰς πάγια τέλη ὡς κάτωθι:

α) Α', Β', Γ' τάξεως, δρχ. 400.

β) Δ', Ε' τάξεως, δρχ. 1.500.

Γ'. Τέλη διαβατηρίων.

1. Ἡ ἔκδοσις διαβατηρίου καὶ ἡ ἀνανέωσις τούτου, ὑπόκειται εἰς πάγια τέλη χαρτοσήμου ὑπολογιζόμενα δι' ἕκαστον ἔτος ἰσχύος τῶν ὡς ἀκολουθῶς:

- α) 'Ατομικὸν διαβατήριον, δρχ. 200.
 β) Οικογενειακὸν διαβατήριον, δρχ. 400.
 γ) 'Ομαδικὸν διαβατήριον δι' ἑκαστον ἄτομον, δρχ. 100.
 2. Αἱ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀρμοδίων ἀρχῶν θεωρήσεις διαβατηρίων ἐκδοθέντων παρ' ἐλληνικῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἀρχῶν εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται.
 3. Τὰ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Διπλωματικῶν ἢ Προξενικῶν Ἀρχῶν ἐκδιδόμενα διαβατήρια ὑπόκεινται εἰς τὰ οἰκεία προξενικά τέλη.
 4. Ἐξαιρούνται τῶν τελῶν χαρτοσήμου τὰ διαβατήρια ὡς καὶ τὰ πρὸς ἑκδοσιν αὐτῶν ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά:
 α) Τῶν τραυματιῶν ἢ ἀνιπέρων πολυεμφυλῆς ἢ εἰρηνικῆς περιόδου καὶ ἀνδρῶν τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων ἢ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας παντὸς βαθμοῦ, τῶν μεταβαίνοντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς θεραπείαν.
 β) Τῶν εἰς Ἑλλάδα προσφεγγόντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὁμογενῶν, προκειμένου νὰ μεταναστεύσιν εἰς ἄλλην ξέντην χώραν.
 γ) Τὰ Διπλωματικά καὶ Εἰδικὰ Ὑπηρεσιακά Διαβατήρια, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1110/1972 «περὶ Διπλωματικῶν καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν Διαβατηρίων».

«Ἀρθρον 21.

Ἑγγραφα Τελωνειακά.

1. Εἰς τὰ κάτωθι πάγια τέλη ὑπόκεινται:
 α) Τὰ δηλωτικά εἰσπαγωγῆς καὶ τὰ ἀποσπάσματα αὐτῶν, κατὰ φύλλον, δρχ. 50.
 β) Αἱ πάσης φύσεως διασφάσεις ὡς καὶ τὰ πρωτόκολλα ἐξετάσεως ἀποσκευῶν ἐπιβατῶν, δρχ. 50.
 γ) Τὰ κατατιθέμενα αὐτοτελῆ τελωνειακά παραστατικά ἑγγραφα δι' οἰκονομικῶν μεταβολῶν τοῦ τελωνειακοῦ προορισμοῦ τῶν ἐν ἀποταμίευσιν εὑρισκομένων ἐμπορευμάτων (αἰτήσεις ἀναλώσεως καὶ ἀποστολῶν ἐν γένει κλπ.), δρχ. 20.
 δ) Τὰ ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν ἐκδιδόμενα, αἰτήσιν τῶν ἰδιωτῶν, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις ἢ ἀντίγραφα παραστατικῶν ἑγγράφων. Ὡσαύτως τὰ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν κατατιθέμενα καὶ εἰς τὰ τελωνειακά παραστατικά προσαρτώμενα ἑγγραφα, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ, διὰ τὴν διδικασίαν τοῦ τελωνείου, ἀντικειμένοντα τοιαῦτα, δρχ. 20.
 ε) Τὰ ἑγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ νομίματος καὶ τὴν τοιαύτην τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσπαγωγῶν καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐξαγωγῶν ἐμπορευμάτων, δρχ. 20.
 2. Ἐξαιρούνται τῶν τελῶν χαρτοσήμου:
 α) Τὰ ἐπὶ ἀεροπορικῶν ἀφίξεων κατατιθέμενα δηλωτικά εἰσπαγωγῆς καὶ τὰ ἐπὶ μεταφορτώσεων, αἰτήσιν τῶν ἀεροπορικῶν ἐταιρειῶν, ἐκδιδόμενα ἀποσπάσματα τῶν δηλωτικῶν τούτων.
 β) Τὰ εἰς τὰ Τελωνεῖα Ἀερολιμένων κατατιθέμενα τελωνειακά ἑγγραφα καὶ τὰ τούτοις προσαρτώμενα δικαιολογητικά. τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν εἰσπαγωγὴν, ἀποταμίευσιν καὶ διαμετακίνησιν τοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀεροσκαφῶν καὶ τῶν ἀεροπορικῶν ἐταιρειῶν προοριζομένου ἀεροπορικοῦ ὑλικοῦ πάσης φύσεως.
 γ) Τὰ τελωνειακά ἑγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ διὰ τῶν σιδηροδρομικῶν ὁδῶν Εἰδόμενης — Ἀλεξανδρουπόλεως — Πυλίου. Μεσσηνίου — Προμαχώνος — Δικαίων καὶ τανάπλην, διαμετακινιζόμενα ἐμπορεύματα καὶ τὰς ἀποσκευὰς ἐπιβατῶν.
 δ) Τὰ τελωνειακά ἑγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν τελωνισμὸν καὶ διακίνησιν τῶν ἀποσκευῶν ἐπιβατῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.
 ε) Ἄπαντα τὰ τελωνειακά ἑγγραφα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐν γένει τελωνειακὴν διαδικασίαν τῶν διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὁδοῦ εἰσπαγμένων εἰδῶν.
 στ) Αἱ ἀδείαι ἐξαγωγῆς μικροαντικειμένων παρ' ἐπιβατῶν».

«Ἀρθρον 22.

Ἑγγραφα τραπεζικά, χρηματιστηριακά, ἐμπορικά καὶ συναφῆ τοιαῦτα.

1. Εἰς τὰ κάτωθι πάγια τέλη ὑπόκεινται:
 α) Ἡ σύμβασις παραχωρήσεως ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς

παρὰ Τραπεζίης ἢ ὑπὸ προσώπου εἰς ὃ διὰ νόμου παρέχεται τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν, δρχ. 30.

β) Ἡ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων ἐκδιδόμενη ἐγγυητικὴ ἐπιστολή, δρχ. 100.

γ) Αἱ ἐντολαὶ εἰσπράξεως ἐκ μέρους Τραπεζίης ἀξιών διὰ λογαριασμῶν τρίτων, αἱ ἀποδείξεις παραδόσεως ἀξιών ἐλευθέρων πληρωμῆς, αἱ ἐντολαὶ ἐνεργείας χρηματιστηριακῶν πράξεων ἐν γένει, αἱ ἐντολαὶ πρὸς ἐνεργείαν πράξεως συναλλαγματος ἐπὶ προθεσμίας, ὡς καὶ τὰ πινακία προεξοφλήσεως γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν ἐν γένει ἢ αἱ ἀποδείξεις ἀναλήψεως τοῦ ἀντιτίμου τῆς προεξοφλήσεως, δρχ. 10.

δ) Τὰ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις περὶ χρηματιστηρίου συντασσόμενα πρακτικά συμβιβασμοῦ, δρχ. 200.

ε) Τὰ πρωτότυπα τῶν συμβάσεων τὰ κατατιθέμενα εἰς τὸ χρηματιστήριον ἐμπορευμάτων πρὸς καταχώρησιν εἰς τὰ βιβλία συναλλαγῶν, δρχ. 10.

στ) Αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις λογαριασμῶν καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὕδατος, φωταερίου, τηλεγραφημάτων, ἀστικῶν καὶ ὑπεραστικῶν τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων, ραδιοφώνων καὶ συσκευῶν τηλεοράσεως, δι' οἰονδήποτε σκοπὸν ἢ χρῆσιν:

Ἐπὶ λογαριασμῶν μέχρι δρχ. 500, δρχ. 5.

Ἐπὶ λογαριασμῶν μέχρι δρχ. 1.000, δρχ. 10.

Ἐπὶ λογαριασμῶν ἀνω τῶν δρχ. 1.000, δρχ. 15.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἀνω λογαριασμῶν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ Νόμου 187/1943 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων φορολογικῶν νόμων».

ζ) Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως λογαριασμῶν πελατῶν ξενοδοχείων καὶ πληρωμῆς συνδρομῶν εἰς ἐφημερίδας, περιοδικὰ καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους ἐντυπα, δρχ. 5.

2. Ἐξαιρούνται τῶν τελῶν χαρτοσήμου:

α) Αἱ καταθέσεις χρημάτων εἰς Τράπεζαν ἢ ἄλλην ἀνώνυμον ἐταιρείαν ἢ νομικὸν πρόσωπον δικαιούμενον νὰ δέχεται καταθέσεις, ὡς καὶ ἡ ἀνάληψις τούτων.

β) Αἱ ἐπιταγαὶ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει (CHEQUES), ἀδιαφόρως τόπου ἐκδόσεως, ὁπισθογραφήσεως καὶ πληρωμῆς, ὡς καὶ αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν ἐντολῶν πληρωμῆς πάσης φύσεως καὶ τῶν πιστωτικῶν ἐπιστολῶν.

γ) Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν ἀμέσως καταβαλλομένων τελῶν τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων.

δ) Αἱ ἀποδείξεις συνδρομῶν περιοδικῶν, ἐφημερίδων καὶ ἐν γένει ἐντύπων, τῶν ὁποίων ἡ ἐτησίαν συνδρομὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν (100) δραχμάς».

«Ἀρθρον 23.

Θεώρησις βιβλίων, σχέδια μηχανικῶν κλπ.

πρωτόκολλα ὁρκωμοσίας, διορισμοὶ κλπ.

Α' Θεώρησις βιβλίων.

Εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 10 ὑπάκεινται:

α) Ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου θεώρησις τῶν ὑποχρεωτικῶς ἢ προαιρετικῶς τηρουμένων, ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευματιῶν, βιβλίων μέχρις ἑκατὸν φύλλων ἑκαστον. Ὡς ἐν βιβλίον λογίζονται καὶ τὰ ἑκατὸν κινήτὰ φύλλα ἢ πινακίδια (καρτέλλαι), ἀνεξαρτήτως διαστάσεων. Ἐὰν ὁ ἐπιτηδευματίας, θάσει τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, βιβλιοδετήσῃ πλείονα βιβλία εἰς ἐν ἡ τηρήσῃ συνηγμένα τὸ ἡμερολογιον καὶ τὸ καθολικὸν ἢ συγχωνεύσῃ οἰαδήποτε βιβλία εἰς ἑτερον, τὸ τέλος θεωρήσεως ὁφείλεται δι' ἑκαστον τῶν σνηυνθέντων βιβλίων.

β) Ἡ ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ὀργάνου παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ θεώρησις τῶν τηρουμένων ὑπὸ τῶν χρηματιστῶν ἢ μεσιτῶν τοῦ Χρηματιστηρίου, βιβλιαρίων, πινακιδίων ἢ ἀποδείξεων ἐκτελέσεως ἐντολῶν ἢ καταθέσεως ἐγγυήσεως, μέχρις ἑκατὸν φύλλων ἑκαστον.

Β' Σχέδια — Ἐκθέσεις — Μελέται.

1. Τὰ σχέδια μηχανικῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων ὡς καὶ τὰ ἀντίγραφα τούτων ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 30 κατὰ φύλλον ἀνεξαρτήτως διαστάσεων.

2. Οἱ προϋπολογισμοὶ καὶ αἱ πάσης φύσεως ἐκθέσεις καὶ

μελέται μηχανικών, αρχιτεκτόνων, εμπειρογνομόνων και εκκαθαριστών υπόκεινται εις πάγιον τέλος δραχμών 10 κατά φύλλον, ανεξαρτήτως διαστάσεων τούτων.

Γ' Πρωτόκολλα όρκωμοσίας — Συμβάσεις μισθώσεως υπηρεσιών — Διαορισμοί ανταποκριτών και πρακτόρων.

1. Είς τὰ κάτωθι πάγια τέλη υπόκεινται:

α) Τὰ πρωτόκολλα όρκωμοσίας δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών και εκκλησιαστικών υπαλλήλων ή λειτουργών ως και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δρχ. 20.

β) Αί υπαλληλικά ή οιαδήποτε έτεροι συμβάσεις μισθώσεως υπηρεσιών ιδιωτών, δρχ. 100.

Εάν διά του αυτού έγγραφου δίδεται όρκος ή μισθώνται αι υπηρεσίες πλειόνων προσώπων οφείλονται ισάριθμα προς τον αριθμόν των προσώπων πάγια τέλη.

2. Η σύμβασις ή τὰ έγγραφα διορισμού ανταποκριτού ή αντιπροσώπου ή πράκτορος επιχειρήσεων εν γένει ή προσλήψεως πράκτορος Κρατικών Λαχείων, ως και ή ανέωσις της συμβάσεως ή του διορισμού, υπόκεινται εις πάγιον τέλος, δρχ. 200.

Εάν διά του αυτού έγγραφου διορίζονται ή προσλαμβάνονται πλείονα πρόσωπα, ως αντιπρόσωποι, ανταποκριταί ή πράκτορες, οφείλονται ισάριθμα προς τον αριθμόν των προσώπων τούτων τέλη.

«Άρθρον 24.

Διαδηκται, απογραφαι, διαμαρτυρικά, πληρεξούσια.

1. Είς τὰ κάτωθι πάγια τέλη υπόκεινται:

α) Αί υπό των συμβολαιογράφων συντασσόμεναι διαδηκται, αι πράξεις καταθέσεως μυστικών διαδηκτων και αι ενώπιον των δικαστηρίων προσαγόμεναι ιδιόγραφοι διαδηκται, δρχ. 50.

β) Αί υπό των συμβολαιογράφων συντασσόμεναι απογραφαι, δρχ. 50.

γ) Τὰ διαμαρτυρικά τὰ συντασσόμενα υπό συμβολαιογράφων ή δικαστικών επιμελητών, δρχ. 50.

δ) Τὰ έγγραφα δι' ών δίδεται πληρεξουσιότης, δρχ. 20.

Τό τέλος τούτο οφείλεται και οσάκις ή πληρεξουσιότης δίδεται προφορικώς δια δηλώσεως καταχωριζομένης εις τὰ πρακτικά ή την έκθεσιν δικαστηρίων.

Εάν διά του αυτού έγγραφου δίδεται πληρεξουσιότης:

αα) Υπό πλειόνων ή προς πλείονας, οφείλονται τότε πάγια τέλη όσοι οι έντολεις ή έντολοδόχοι.

ββ) Υπό πλειόνων προς πλείονας, οφείλονται ισάριθμα πάγια τέλη όσον τό συνολικόν άθροισμα των έντολέων και έντολοδόχων.

2. Έξαιρούνται των τελών χαρτοσήμου τὰ έγγραφα ως και τὰ αντίγραφα αυτών, δι' ών δίδεται πληρεξουσιότης υπό:

α) Των αναπήρων και θυμάτων πολέμου.

β) Των άσθενών έργατών προς λήψιν βοηθήματος ή επίδοματος άσθενείας έξ ασφαλιστικού φορέως.

γ) Των εν γένει υπαλλήλων και συνταξιούχων του Δημοσίου ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, προς εισπραξιν των μισθών, συντάξεων, ήμερομισθίων ή έτέρων άπολυτών ή νόμφ καταβαλλομένων αυτοίς άποζημιώσεων».

«Άρθρον 25.

Διπλασιασμός λοιπών παγίων τελών. Έξαιρέσεις.

1. Επιφυλασσομένων των περιπτώσεων δι' άς ο παρών νόμος άλλως όρίζει, τὰ υπό των διατάξεων του Προεδρικού Διατάγματος της 28 Ιουλίου 1931 «περι Κώδικος των νόμων περι τελών χαρτοσήμου», ως τούτη ισχύει, ως και έτέρων νόμων, προβλεπόμενα πάγια τέλη χαρτοσήμου αυξάνονται εις τό διπλάσιον, μη δυνάμενα εν πάση περιπτώσει νά είναι κατώτερα των πέντε (5) δραχμών.

2. Του εν τη προηγουμένη παραγράφω διπλασιασμού έξαιρούνται τὰ τέλη τὰ προβλεπόμενα εις τας κάτωθι διατάξεις του ως άνω Προεδρικού Διατάγματος ήτοι: α) του άρθρου 15α, β) των υπό στοιχεία Α' έως Ε' και Ι' τίτλων του άρθρου 25, γ) της παραγράφου 2 του υπό στοιχείον Α' τίτλου του άρθρου 26 και δ) του άρθρου 27.

«Άρθρον 26.

Προαυξήσεις τελών χαρτοσήμου υπέρ ΟΓΑ κλπ.

1. Το υπό των οικείων διατάξεων του Ν. 4169/1961 «περι Γεωργικών Κοινωνικών Άσφαλίσεων» και του Ν.Δ. 4435/1964 «περι ρυθμίσεως θεμάτων προκύψαντων μεταξύ ΟΓΑ και ΤΕΒΕ» προβλεπόμενον ποσοστόν έξ είκωσιν επί τούς έκατόν (20%) επί των τελών χαρτοσήμου, υπέρ ΟΓΑ, ΤΕΒΕ και ΤΑΕ έφεξής επιβάλλεται επί των οφειλομένων. βάσει των έκάστοτε ισχυουσών διατάξεων, τελών χαρτοσήμου ως και της μέσης φορολογικής επιβαρύνσεως του Ν.Δ. 226/1969 «περι διασφαλίσεως ίσων όρων ανταγωνισμού δια τὰ ελληνικά προϊόντα», προσαυξανόμενου οσάυτως κατά τό αυτό ποσοστόν (20%) του συντελεστού της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του αυτού ως άνω Ν.Δ. 226/1969.

2. Εκ του κατά την προηγουμένην παράγραφον έσόδου, τὰ βάσει των διατάξεων του άρθρου μόνου του Β.Δ. 783/1964 «περι καθορισμού ποσοστού εις διαφόρους όργανισμούς ΟΓΑ κλπ.» προβλεπόμενα ποσοστά θά υπολογίζονται επί του ήμισους (1/2) του έσόδου τούτου.

3. Δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού και Προγραμματισμού, Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών δύναται από 1 Ιανουαρίου 1976 και έφεξής νά αυξήνηται τό κατά την προηγουμένην παράγραφον καθοριζόμενον ποσοστόν (1/2).

4. Επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τὰ υπέρ οιαδήποτε έτέρου τρίτου προβλεπόμενα εκ των σχετικών περι αυτών διατάξεων έσοδα, εκ κρατήσεων, εισφορών, τελών, δικαιωμάτων κλπ., τὰ υπολογιζόμενα επί των τελών χαρτοσήμου, έξακολουθούν νά υπολογίζονται επί της βάσει των περι χαρτοσήμου διατάξεων. των ισχυουσών προ της δια του παρόντος νόμου ρυθμίσεως αυτών.

«Άρθρον 27.

Διατήρησης άπαλλαγών εκ τελών χαρτοσήμου.

Δέν θίγονται δια του παρόντος νόμου αι άπαλλαγαι εκ τελών χαρτοσήμου αι προβλεπόμεναι υπό του Ν.Δ. 1079/1971 «περι καταργήσεως άπαλλαγών εκ των τελών χαρτοσήμου», ως και των μεταγενεστέρως τούτου εκδοθέντων νόμων.

«Άρθρον 28.

Πάγια τέλη χαρτοσήμου εν Δωδεκανήσω.

Η διάταξις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Β. Δ/τος 22/24 Μαρτίου 1949 «περι εισαγωγής εις την Δωδεκάνησον των νομοθεσιών περι τελών χαρτοσήμου και περι φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων και πλοίων» καταργείται.

«Άρθρον 29.

Κύρωση διαταγών της Διοικήσεως.

1. Κυρούνται αναδρομικώς αι ύπ' αριθ. Κ. 13471 από 18 Οκτωβρίου 1974, Κ. 14164 από 6 Νοεμβρίου 1974, Κ. 15769 από 19 Δεκεμβρίου 1974, Κ. 15822 από 21 Δεκεμβρίου 1974 και Κ. 170 από 8 Ιανουαρίου 1975, τηλεγραφικαι διαταγαι του Υπουργού των Οικονομικών, έχουσαι ούτω: α' Αριθ. Πρωτ. Κ. 13471 18.10.1974

Παρατείνουμεν μέχρι και 25ης τρέχοντος μηνός προθεσμίαν έξοφλήσεως θεσπαιωθείσης τρίτης δόσεως τελών χαρτοσήμου εισφοράς υπέρ ΟΓΑ Δήμων και Κοινοτήτων εισφοράς δακτοκτονίας και εισφοράς επί κομίστρων λήξασαν 3ην ιδίου μηνός.

Προαυξήσεις ή πρόστιμα φορολογικών διατάξεων και Ταμιακή προαυξήσεις καταβληθείσαι λόγω εκπροθέσμου έξοφλήσεως άνωτέρω δόσεως από 6.10.74 μέχρι λήψεως παρούσης επιστρεφονται ως άχρεωστήτως καταβληθείσαι.

Παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς.

Υπουργός
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΦΩΤΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ. Κ. 14164

6.11.1974

Τέλη χαρτοσήμου, εισφορά υπέρ ΟΓΑ Δήμων και Κοινοτήτων, εισφορά δακτοκτονίας και εισφορά επί κομίστρων καταβλητέα μέχρι δεκάτης και εικοστής τρέχοντος μηνός δύναται καταβληθούσιν εις τρεις ίσοπόσους δόσεις.

Η πρώτη δόσις καταβάλλεται μέχρι εικοστής τρέχοντος επί υποβολή σχετικής δηλώσεως περιλαμβανούσης σύνολον εσόδων αντιστοίχων χρονικών περιόδων. Λοιπὰ δύο δόσεις καταβάλλονται μέχρι δεκάτης ἑκτῆς καὶ εικοστής ὀγδόης Δεκεμβρίου 1974 ἀντιστοίχως κατόπιν βεβαιώσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ Οἴκον. Ἐφόρου.

Ἐπὶ ἐκπροθέσμου ἐξοφλήσεως δευτέρας δόσεως καθίσταται ληξιπρόθεσμος καὶ ἀπαιτητὴ καὶ ἡ τρίτη δόσις. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιβάλλεται καὶ συνεισπράττεται πλὴν τῶν ὀφειλομένων ταμιακῶν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς καὶ τὸ ὑπὸ τῆς οἰκείας φορολογικῆς διατάξεως προβλεπόμενον πρόστιμον ἐκπροθέσμου δηλώσεως κατ' ἐκταβολῆς ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ βεβαιωθέντος ποσοῦ ἀμφοτέρων τῶν δόσεων βάσει σημειώματος ἀρμοδίου Οἴκον. Ἐφόρου.

Ἐπὶ ἐκπροθέσμου ἐξοφλήσεως τρίτης δόσεως ἀνωτέρω προσαυξήσεις καὶ πρόστιμον ἐπιβάλλονται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ταύτης.

Παροῦσα ρύθμισις κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Υπουργὸς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΦΩΤΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 15769

19.12.74

Παρατείνουμεν μέχρι καὶ τριακοστῆς τρέχοντος μηνὸς προθεσμίας ἐξοφλήσεως βεβαιωθείσων δόσεων τελῶν χαρτοσήμου, εἰσφορᾶς ὑπὲρ ΟΓΑ, Δήμων καὶ Κοινοτήτων, εἰσφορᾶς δακοκτονίας καὶ εἰσφορᾶς ἐπὶ κομίστρων δεκάτης ἑκτῆς καὶ εικοστής ὀγδόης ἰδίου μηνός.

Προσαυξήσεις ἢ πρόστιμα φορολογικῶν διατάξεων καὶ Ταμιακὰ προσαυξήσεις καταβληθεῖσαι λόγω ἐκπροθέσμου ἐξοφλήσεως δευτέρας δόσεως ἀπὸ δεκάτης ἑβδόμης τρέχοντος μέχρι λήψεως παρούσης ἐπιστρέφονται ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθεῖσαι.

Παροῦσα ρύθμισις κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Υπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 15822

21.12.1974

Λήξαν δεκάτην τρέχοντος μηνὸς προθεσμίας καταβολῆς ὀφειλομένων τελῶν χαρτοσήμου εἰσφορᾶς ὑπὲρ ΟΓΑ Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰσφορᾶς δακοκτονίας καὶ εἰσφορᾶς ἐπὶ κομίστρων παρατείνουμεν μέχρι καὶ τριακοστῆς τρέχοντος.

Προσαυξήσεις ἢ πρόστιμα καταβληθεῖσαι λόγω ἐκπροθέσμου καταβολῆς ἀνωτέρω ὀφειλῶν ἀπὸ ἑνδεκάτης τρέχοντος μέχρι λήψεως παρούσης ἐπιστρέφονται ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθεῖσαι.

Παροῦσα ρύθμισις κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Υπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 170

8.1.1975

Λήξαν τριακοστὴν παρελθόντος μηνὸς προθεσμίας ἐξοφλήσεως βεβαιωθείσων δόσεων τελῶν χαρτοσήμου, εἰσφορᾶς ὑπὲρ ΟΓΑ Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰσφορᾶς δακοκτονίας καὶ εἰσφορᾶς ἐπὶ κομίστρων παρατείνουμεν μέχρι καὶ δεκάτης πέμπτῆς τρέχοντος.

Προσαυξήσεις ἢ πρόστιμα καταβληθεῖσαι λόγω ἐκπροθέσμου καταβολῆς ἀνωτέρω ὀφειλῶν ἀπὸ τριακοστῆς πρώτης παρελθόντος μέχρι λήψεως παρούσης ἐπιστρέφονται ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθεῖσαι.

Παροῦσα ρύθμισις κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Υπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἔληγον αἱ διὰ τῶν ὡς ἄνω κυρουμένων διαταγῶν τῆς Διοικήσεως παραταθεῖσαι προθεσμίαι.

Ἄρθρον 30.

Κύρωσις ἀποφάσεως.

Κυροῦται, κτωμένη ἰσχὺν νόμου, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ κατω-

τέρω ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα ὕψος: «Ἀριθ. Πρωτ. Δ. 5723/612

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1974

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν: 1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 9440/4—327344 ἀπὸ 13.9.74 ἔγγραφον τῆς Γενικῆς Δ/σεως Ἑθνικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, 2) τὰς προστάτους ἐν Κύπρῳ ἐξελιξέας ἐκ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ τουρκικῆς εἰσβολῆς καὶ τὴν συνεπείᾳ ταύτης στέρησιν τῶν ἐκ Κύπρου Ἑλλήνων προσφύγων καὶ τῶν στοιχειωδῶν μέσων ἐπιβιώσεως.

Ἐγκρίνομεν

Τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν Ἑλλήνων ἐκ Κύπρου προσφύγων ἐκ τελῶν χαρτοσήμου:

α) Τῶν ἀδειῶν παραμονῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ παρατάσεως τῶν ἀδειῶν τούτων.

β) Τῶν ἀδειῶν ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι καὶ παρατάσεως τῶν ἀδειῶν τούτων καὶ

γ) τῶν δελτίων ταυτότητος ἐν περιπτώσει μακρᾶς διαμονῆς ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς καὶ θέλει ἰσχύει μέχρις ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ὁμαλῶν συνθηκῶν διαβιώσεως.

Υπουργὸς
Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ἄρθρον 31.

Κύρωσις συμβάσεως.

Κυροῦται, κτωμένη ἰσχὺν νόμου, ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἡμετέρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπογραφείσα τὴν 11ην Ὀκτωβρίου 1974 Σύμβασις, δι' ἧς ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐκτυπώσεως εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἀκολουθοῦς:

«ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἐκτυπώσεως εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν.

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνός, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Παναγῆ Α. Παπαληγοῦρα, συνωμολογήθησαν τὰ ἐπόμενα:

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 251/1973 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, δι' οὗ ὁρίζεται ὅτι ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1974 αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ γραμματῖα εἰς διαταγὴν θὰ καταρτίζονται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων, τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀναθέτει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἀποκλειστικότητα καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Διατάξεων, τὸ ἔργον τῆς παρασκευῆς τῶν ἐντύπων τούτων, καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας.

Ἐξαιρέσεις χωρεῖ εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δηλώσῃ ἀδυναμίαν ἐκτελέσεως συγκεκριμένης παραγωγείας.

Ἄρθρον 2.

Ὁ τύπος, αἱ κατηγορίαι, τὰ λοιπὰ χαρακτηριστικά καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορώσα εἰς ταῦτα θὰ καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κοινοποιουμένης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἐκάστης ἐκτυπώσεως.

Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Φορολογίας Κεφαλαίου) δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὴν

Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἀποστελλομένου τὸ ἀργότερον μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, θὰ γνωρίζῃ τὰς ἐκτυπωθεῖσας ποσότητας τῶν εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων, κατὰ κατηγορίαν αἰτίνες θὰ εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐκτύπωσις τῶν εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀντικειμένου βάσει τῆς παρούσης συμβάσεως ἔργου οὐδεμία ἀμοιβή, κέρδος ἢ προμήθεια καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον βαρύνεται διὰ τῶν, συμφώνως τῷ σχετικῷ κοστολόγιῳ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς κάτωθι δαπανῶν ἐκτελέσεως τοῦ ἀντικειμένου αὐτῇ βάσει τῆς παρούσης συμβάσεως ἔργου:

α) ἀξίας τοῦ ἀπαιτούμενου χάρτου καὶ τῶν λοιπῶν πρώτων ὑλῶν καὶ ἀναλωσίμων ὑλικῶν, πλέον ναύλων, δαμῶν, φόρων, ἀποβλήτων, μεταφορικῶν μέχρι τῶν ἀποδηκῶν τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν συμπαραμαρτούντων ἐξόδων,

β) μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τοῦ ἀπασχοληθρομένου εἰς τὸ ἔργον προσωπικοῦ,

γ) τῶν ἀναλογούντων γενικῶν ἐξόδων τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν,

δ) ἀποσβέσεων τῶν ἐξόδων πρώτης ἐγκαταστάσεως καὶ τοῦ χρησιμοποιομένου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἰδιοκτησίας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐκάστοτε περὶ ἀποσβέσεων διατάξεις,

ε) τυχόν φόρων, τελῶν, χαρτοσήμου καὶ πάσης φύσεως κρατήσεων καὶ εἰσφορῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους καταβολῶν τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ τῆς δαπάνης καταστροφῆς τῶν κακεκτύπων εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων καὶ ἀχρήστων πλακῶν ἐκτυπώσεως,

στ) πάσης ἐτέρας δαπάνης ἀμέσως ἢ ἐμμέσως συνδεομένης πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω ἔργου, ἔστω καὶ μὴ ρητῶς ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ἀναφεραμένης, δι' ἧς ἤθελεν ἐπιβαρυνθῇ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 6.

Ὁ κίνδυνος τῆς ἀπωλείας, καταστροφῆς ἢ χειροτερεύσεως τοῦ ἔργου, ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως ὑλικῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται εἰς ὑπατιότητα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν παρ' αὐτῆς χρησιμοποιομένων προσώπων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως, βαρύνει τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 7.

Ἡ προμήθεια τοῦ χάρτου καὶ τῶν λοιπῶν πρώτων ὑλῶν καὶ ἀναλωσίμων ὑλικῶν πραγματοποιεῖται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὴν περὶ τῶν προμηθειῶν ταύτης προβλεπομένην διαδικασίαν, τῶν ἀναγκαιουσῶν δαπανῶν διὰ τὴν προμήθειαν τούτων καταβαλλομένων ὑπ' αὐτῆς.

Τὸ κόστος τοῦ προμηθευομένου χάρτου, τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ ἀναλωσίμων ὑλικῶν, ὡς καὶ αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερόμεναι λοιπαὶ δαπάναι θὰ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπολογιστικῶς, συμφώνως πρὸς τὸ κοστολόγιον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ κόστος τοῦ ὡς ἄνω χάρτου καταβάλλεται ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν, τῆς δὲ ἐκτυπώσεως τῶν εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων, ἅμα τῷ πέρατι τῆς, συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐκτυπώσεως ἐκάστης ποσότητος ἐξ αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐξόφλησιν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τῶν κατὰ τὰ ἄνωτέρω δαπανῶν θὰ χρεοῦται, αἰτῆσει τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν

καὶ ὁ παρ' αὐτῇ τηρούμενος λογαριασμὸς «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν», τῆς χρεώσεως ἀναγγελλομένης εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους (Διεύθυνσιν 7ην).

Ἄρθρον 8.

Ἡ παραλαβὴ τῶν εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων θὰ ἐνεργῇται ἐν τῷ Ἰδρύματι Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ συνιστωμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορίζουσας καὶ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν αὐτῆς, αἰτίνες θὰ βαρύνουν τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἡ καταστροφὴ τῶν κακεκτύπων εἰδικῶν ἐντύπων ἐνσήμων καὶ τῶν ἀχρήστων πλακῶν ἐκτυπώσεως θὰ ἐνεργῇται παρὰ τῷ Ἰδρύματι Ἐκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξιῶν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας παρ' αὐτῷ Ἐπιτροπῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμπράξει καὶ τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ Ἐπιτροπῆς ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν θέμα προκύπτον κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προτάσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παρούσα συντετάγη εἰς διπλοῦν καὶ ἔλαβεν ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀνὰ ἓν πρωτότυπον.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, κυρωθῆσεται διὰ Νόμου καὶ ἐγκριθῆσεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1974

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν

Ν. ΦΩΤΙΑΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Διοικητὴς

ΠΑΝ. Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ»

**ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ, ΔΩΡΕΩΝ,
ΠΡΟΙΚΩΝ — ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἄρθρον 32.

Ἀξία ἐπίπλων. — Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομικῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχρίων» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθεῖ:

«2. Θεωρεῖται ὅτι μεταξὺ τῆς κληρονομίας περιλαμβάνονται καὶ ἐπιπλά, τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου δυνάμενου νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον διὰ παντὸς νομίμου μέσου. Ἡ ἀξία τῶν ἐπίπλων λογίζεται ἴση πρὸς τὸ 1/30 τῆς ἀξίας τῆς λοιπῆς κληρονομίας, ἐπιτρεπομένης εἰς τε τὸ Δημόσιον καὶ τὸν εἰς φόρον ὑπόχρεον τῆς ἀποδείξεως διὰ παντὸς νομίμου μέσου ἀξίας μεγαλυτέρας ἢ μικροτέρας».

2. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973 προβλεπόμενον πατὸν ὀρίζεται εἰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 33.

Τρόπος φορολογίας ψιλῆς κυριότητος.

Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973 καταργεῖται, καταργουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἰδίου Ν. Δ/τος καὶ δ μέρος αὐταὶ ἐπιφυλάσσουν τὴν ἐφαρμογὴν ἢ παραπέμπουν εἰς ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἄνω διατάξεως.

Άρθρον 34.

Απαλλαγαι εκ του φόρου.

Η περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κάτωθι:

(β) Τὰ ἐν Ἑλλάδι νομίμως ὑφιστάμενα ἢ συνιστώμενα μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ αἱ περιουσίαι τοῦ άρθρου 96 τοῦ Α.Ν. 2039/1939, ἐφ' ὅσον ἐπιδιώκονται ὑπ' αὐτῶν ἀποδεδοσθέντων σκοποὶ ἐθνοφελεῖς ἢ θρησκευτικοὶ ἢ ἐν εὐρύτερῳ κύκλῳ φιλανθρωπικοὶ ἢ ἐκπαιδευτικοὶ ἢ καλλιτεχνικοὶ ἢ κοινωνικαί, ὡς καὶ τὰ ἀλλοδαπὰ τοιαῦτα ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ὡσαύτως τὰ ἀλληλοβοηθητικὰ Ταμεία περιθάλψεως τῶν ἐργατοῦπλλήλων (Ταμεία Ὑγείας).

Πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα ἐξομοιοῦνται τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὁρους Σινῶ.

Άρθρον 35.

Ακύρωσις προικοσυμφώνου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 48 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973, προστίθεται δευτέρον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

.....
Ἐν περιπτώσει ἀκύρωσεως τοῦ προικοσυμφώνου διὰ μεταγενεστέρου συμβολαίου πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ὁ βεβαιωθείς φόρος ἐκπίπτει καὶ ὁ δὲ καταβληθεὶς ἐπιστρέφεται. ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προικολήπτου, ὑποβαλλομένη εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφεσον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀκύρωσεως τοῦ προικοσυμφώνου.

Άρθρον 36.

Υπολογισμὸς φόρου προικὸς λυομένου τοῦ γάμου.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 56 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Λυθέντος τοῦ γάμου ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς γενέσεως τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως τῆς προικὸς ὁρεῖται συμπληρωματικὸς φόρος προικὸς ἴσος πρὸς τὸν ἀρχικῶς καταβληθέντα ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθῃ ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους, πρὸς τὰ 4/5 αὐτοῦ ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθῃ ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἔτους, πρὸς τὰ 3/5 αὐτοῦ ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθῃ ἐντὸς τοῦ τρίτου ἔτους, πρὸς τὰ 2/5 αὐτοῦ ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθῃ ἐντὸς τοῦ τετάρτου ἔτους καὶ πρὸς τὸ 1/5 αὐτοῦ ἐὰν ὁ γάμος ἐλύθῃ ἐντὸς τοῦ πέμπτου ἔτους».

Άρθρον 37.

Παροχὴ ἀσφαλείας, βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 9 τοῦ άρθρου 82 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται ἐδάφιον δευτέρον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

.....
Προκειμένου περὶ τῆς εἰς δόσεις καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου φόρου, τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ μετρητῶν καὶ ἐν γένει κινητῶν παχυάτων, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεσου δὲν διασφαλίζεται ἡ πληρωμὴ τούτου ἐκ τῆς ἀπομενούσης εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ὑποχρέου λοιπῆς κληρονομιαίας περιουσίας, ἡ ἀσφάλεια παρέχεται ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς δηλώσεως, ἄλλως καταβάλλεται ὁλόκληρος ὁ φόρος γιγνομένης σχετικῆς περὶ τῆς καταβολῆς μνείας ἐν τῇ δηλώσει.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 105 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Ὁ οἰκονομικὸς Ἐφερος δικαιούται νὰ ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν πιστοποιητικοῦ διὰ περιλαμβανόμενα ἐν τῇ δηλώσει τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἡ δηλωθεῖσα ἀξία τούτων εἶναι ἐμφανῶς κατωτέρα τῆς πραγματικῆς καὶ δὲν διασφαλίζεται ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν κινητῶν τούτων φόρου ἐκ τῶν ἀπομενόντων εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ὑποχρέου περιουσιακῶν στοιχείων τῆς αἰτίας θανάτου, λόγω δωρεᾶς ἢ προικὸς κτήσεως, ἂν μὴ προηγουμένως παρασχεθῇ ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 82 τοῦ παρόντος προβλεπομένη ἀσφάλεια».

3. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ άρθρου 122 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Φόροι κληρονομιῶν, δωρεῶν ἢ προικῶν ἀφορῶντες εἰς ὑποθέσεις, ὧν ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1972 καὶ ἐκκαθαριζόμενοι μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, βεβαιοῦνται κατὰ τὰ ἐν παραγράφοις 1 ἕως καὶ 4, 8 καὶ 9 τοῦ άρθρου 82 ὀριζόμενοι.

Άρθρον 38.

Χρόνος ἐφαρμογῆς διατάξεων.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 32 παρ. 1, 35, 36 καὶ 37 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ περιουσιῶν κτωμένων αἰτία θανάτου, λόγω δωρεᾶς ἢ προικὸς διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐγεννήθη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972.

Άρθρον 39.

Προσδιορισμὸς ἀξίας ἀκινήτου ἐπὶ ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς — Ὑποβολὴ ἐκπροθέσεων δηλώσεων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 81/1974 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 248/1973, ἐπαναφορᾶς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων καὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων», προστίθεται παράγραφος 6, ἔχουσα οὕτω:

«6. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ πρὸς κινούμενον περὶ ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς ἐπὶ ὑποθέσεων φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 81/1974 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Ἐφετειῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν αὐταὶ συζητηθῇ μέχρι τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως. Ἡ δήλωσις δύναται νὰ ὑποβληθῇ μέχρι 30 Ἀπριλίου 1975.

Άρθρον 40.

Καταβολὴ φόρου κληρονομιῶν βάσει συμβιβασμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ, άρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 81/1974.

Ἐπὶ ὑποθέσεων φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐφ' ὧν ἐπιτευχθῇ ἡ θέλει ἐπιτευχθῇ συμβιβαστικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 81/1974, ὁ βάσει ταύτης προκύπτων συνολικὸς φόρος, μετ' ἀντίρροπιν τοῦ καταβληθέντος μέχρι τῆς συμβιβαστικῆς ἐπίλυσεως τῆς διαφορᾶς ποσοῦ ἐκ τούτου προβεβαιωθέντος, λόγω ἀκρίβειας προσουγῆς, ποσοστοῦ ἐξ εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%), καταβάλλεται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ άρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ὀριζόμενας δόσεις καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῷ τιθεμένας προϋποθέσεις.

Άρθρον 41.

Προσδιορισμὸς ἀξίας ἀκινήτου ἐπὶ ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς.

Προκειμένου περὶ ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς ἐπὶ ὑποθέσεων φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν ἀκινήτων δύναται νὰ ἐνεργῇται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 329/1974, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», βάσει τῶν παρ' ἐκάστη Οἰκονομικῇ Ἐφερίᾳ τηρουμένων διβλίων τιμῶν καὶ λοιπῶν στοιχείων».

Άρθρον 42.

Προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας ἐμπραγματῶν δικαιωμάτων καὶ ἀπαλλαγῇ οἰκοδομικῶν Συνεπαρισμῶν.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ άρθρου 3 τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων» ἀντικαθίσταται, ὡς ἐξῆς:

«4. Ἐπὶ μεταβιβάσεως τῆς φιλῆς κυριότητος, συστάσεως ἐπικαρπίας ἢ οἰκήσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ μεταβιβάσεως τῆς φιλῆς κυριότητος καὶ παρακρατήσεως τῆς ἐπικαρπίας δι' ὠρισμένον χρόνον, ἡ

ἀξία τῆς ψιλῆς κυριότητος, ἐφ' ἧς διὰ ὑπολογισθῇ ὁ φόρος, δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς ἀξίας τῆς προκυπτούσης ἐν περιπτώσει ἰσοδίου παρακρατήσεως τῆς ἐπιχαρπίας».

2. Ἡ ἀλλοθὴς ἐννοία τῆς, διὰ τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 1084/1971, καταργηθείσης διατάξεως τῆς περιπτώσεως δ' τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», δι' ἧς περιπτώσεις ἰσχύει αὕτη, εἶναι ὅτι ἀπαλλοτύνονται τοῦ φόρου μεταβιβάσεως τοῦ βαρύνοντος τὸν τε πωλητὴν καὶ τὸν ἀγοραστὴν αἱ μεταβιβάσεις ἀκινήτων ὑπὸ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ μὴ κερδοσκοπικοῦ πρὸς τὰ μέλη του, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀγορὰν τῶν ἐν λόγῳ ἀκινήτων κατεβλήθη ὁ ἀναλογικὸς φόρος μεταβιβάσεως.

Τυχὸν καταβληθεὶς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων δὲν ἐπιστρέφεται.

* Ἀρθρον 43.

Κύρωσις διαταγῶν τῆς Διοικήσεως καὶ διχογραφὴ ἐκτάκτου τέλους οἰκοδομικῶν ἀδειῶν.

1. Κυροῦνται ἀκαθαρτικῶς αἱ ὑπ' ἀριθ. Κ. 13546/548 ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1974, Κ. 14409/352 ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1974, Κ. 14999/621 ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1974 καὶ Κ. 813/48 ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1975 τηλεγραφικαὶ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι οὕτω:

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 13546/548 21.10.1974

Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 82 Ν.Δ. 118/73 προβλεπομένη προθεσμία παροχῆς ἀσφαλείας διὰ τὴν εἰς δόσεις καταβολὴν ὀφειλομένου φόρου κληρονομικῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν λήξαι 30 Σεπτεμβρίου 1974 παρατείνεται μέχρι 30 Νοεμβρίου 1974.

Ἐπακολουθεῖ νομοθετικὴ ρύθμισις.

Ὑπουργὸς
Ν. ΦΩΤΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 14409/352 12.11.1974

Πρώτη δόσις ὀφειλομένου ἐκτάκτου τέλους οἰκοδομικῶν καταβλητέα μέχρι δεκάτης ἐνάτης τρέχοντος μηνός, βάσει Νομοθετικοῦ Διατάγματος 43/1974, δύναται καταβληθῆναι μέχρι δεκάτης ἐνάτης Ἰανουαρίου 1975.

Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως ὁλοκληροῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου τέλους μέχρι δεκάτης ἐνάτης Ἰανουαρίου 1975, ἐξακολουθεῖ παρεχόμενη ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος προβλεπομένη ἔκπτωσης εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Παρούσα ρύθμισις κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ὑπουργὸς
Ν. ΦΩΤΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 14999/621 28.11.1974

Ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ. 13546/548 ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου 1974 τηλεγραφικῆς ἡμῶν διαταγῆς παραταθείσα μέχρι 30 Νοεμβρίου 1974 προθεσμία παρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 82 Ν.Δ. 118/73 περὶ παροχῆς ἀσφαλείας διὰ τὴν εἰς δόσεις καταβολὴν ὀφειλομένου φόρου κληρονομικῶν, δωρεῶν, προικῶν παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1974.

Ἐπακολουθεῖ νομοθετικὴ ρύθμισις.

Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 813/48 21.1.1975

Ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ. 14999/621 ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1974 τηλεγραφικῆς ἡμῶν διαταγῆς παραταθείσα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1974 προθεσμία παρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 82 Ν.Δ. 118/1973 περὶ παροχῆς ἀσφαλείας διὰ τὴν εἰς δόσεις καταβολὴν ὀφειλομένου φόρου κληρονομικῶν, δωρεῶν, προικῶν παρατείνεται μέχρι 28 Φεβρουαρίου 1975.

Ἐπακολουθεῖ νομοθετικὴ ρύθμισις.

Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀφ' ἧς ἔληγον αἱ διὰ τῶν ὡς ἄνω κυρουμένων διαταγῶν τῆς Διοικήσεως παραπλεῖσαι προθεσμίαι.

3. Ὁφειλόμεναι, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, δόσεις ἐκτάκτου τέλους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 43/1974 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 333/1974 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων ἀδειῶν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν» δι' ὑπαχθείσας εἰς ἑκτακτὸν τέλος ἀδείας δι' ἀνέγερσιν κατοικιῶν μὴ ὑπερβαίνουσιν συνολικῶς ἐπιφάνειαν διακοσίων (200) τετραγωνικῶν μέτρων, διαγράφονται.

Τυχὸν καταβληθεῖσαι δόσεις δὲν ἐπιστρέφονται.

ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

* Ἀρθρον 44.

Αὐξήσις ποσοστῶν τοῦ φόρου.

Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν, ἐξαίρεσει τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μεταφορικῶν καὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, τὰ κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις ὀριζόμενα ποσοστὰ αὐξάνονται: α) Ἀπὸ ἐν καὶ ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1,80%) εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%), β) ἀπὸ δύο καὶ τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2,40%) εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%), γ) ἀπὸ τρία καὶ ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3,60%) εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%), δ) ἀπὸ ἑξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6%) εἰς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%), ε) ἀπὸ ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (7%) εἰς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%) καὶ στ) ἀπὸ δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12%) εἰς δεκατέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (14%).

* Ἀρθρον 45.

Ἐπιβολὴ φόρου ἐπὶ ἐνίων ἐπιχειρήσεων.
Ποσοστὸν τοῦ φόρου.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ἐπὶ τῶν ἀκαθαρτῶν ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων:

α) Βαφείων, καθαριστηρίων, πλυντηρίων καὶ σιδηρωτηρίων ἐνδυμάτων, κλινοσκεπασμάτων, ταπήτων, νημάτων, ὑφασμάτων καὶ λοιπῶν συναφῶν εἰδῶν, τῶν προερχομένων ἐξ ἐργασιῶν ἐνεργουμένων διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

β) Ἐκμισθώσεως ἢ καθ' οἷονδῃποτε τρόπον ἐκμεταλλεύσεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, μοτοσυκλετῶν, μοτοποδηλάτων, ποδηλάτων, τροχοσπίτων καὶ σκαφῶν ἀναψυχῆς παντὸς εἶδους, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Α.Ν. 1524/1950 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν καὶ περὶ διατάξεων τινῶν τῶν φόρων εἰδῶν πολυτελείας, καταναλώσεως, κύκλου ἐργασιῶν καὶ τελῶν ψυχρωγίας» κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1620/1951.

γ) Ἐκμισθώσεως χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων καὶ

δ) Ἐκμισθώσεως καὶ ἐν γένει ἐκμεταλλεύσεως ἡλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν καὶ μηχανοργανώσεως γραφείων.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%).

* Ἀρθρον 46.

Προσδιορισμὸς ἀκαθαρτῶν ἐσόδων.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἀκαθάρτα ἐσοδα λαμβάνονται τὸ σύνολον τῶν πραγματοποιουμένων ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ἀκαθαρτῶν ἐσόδων, ἂνευ ἐκπτώσεως τινος, ἐξαίρεσει τῶν ἐν παραγράφους 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ περιπτώσεων.

2. Ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν ἀκαθαρτῶν ἐσόδων τῶν τρίτων, διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦνται αἱ ἐν τῇ διατάξει τῆς περιπτώσεως α τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ τοῦ παρόντος νόμου ἐργασίαι, ἐκπίπτει, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὡς οὗτος ἰσχύει, ἡ ὑπ' αὐτῶν καταβληθεῖσα ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπὲρ/ὑπὸ ἀποδεδειγμένως εἰς τὸν φόρον τούτου.

3. Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Α.Ν. 1524/1950 ἐκπίπτει τὸ τυχὸν ὑπ' αὐτῶν καταβληθέν, διὰ τὴν χρῆσιν μεταφορικῶν μέσων τρίτων, μίσθωμα, ἐφ' ὅσον τοῦτο ὑπῆχθη ἀποδεδειγμένως εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν βάσει τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων, περὶ ὧν ἡ διατάξις τῆς περιπτώσεως δ τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου τοῦ παρόντος νόμου, ἐκπίπτει τὸ τυχὸν ὑπ' αὐτῶν καταβληθέν μίσθωμα ἐφ' ὅσον τοῦτο ὑπῆχθη ἀποδεδειγμένως εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν.

*Ἄρθρον 47.

Υπόχρεοι εἰς φόρον ἐπὶ παραγωγῆς διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὡς οὗτος ἰσχύει, ἀντικαθίσταται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 6.

1. Ἐπὶ παραγωγῆς προϊόντων διὰ λογαριασμὸν τρίτου ὑπόχρεος εἰς φόρον τυγχάνει ἡ παράγουσα ταῦτα ἐπιχείρησις, διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς κτωμένην ἀμοιβὴν καὶ ὁ τρίτος, διὰ τὰ ἀκαθάριστα ἐσοδα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων καὶ ἂν ἔτι οὗτος δὲν ἐνεργῇ τοιαύτας πράξεις κατὰ σύστημα.

2. Ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον κύκλου ἐργασιῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν τρίτων, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἐκπίπτει, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὡς οὗτος ἰσχύει, ἡ ὑπ' αὐτῶν καταβληθεῖσα ἀμοιβὴ διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν προϊόντων τῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπῆχθη ἀποδεδειγμένως εἰς τὸν φόρον τοῦτον.

3. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀμοιβῆς ὁρίζεται εἰς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%).

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

*Ἄρθρον 48.

Αὔξησις τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως.

1. Τὰ κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις τέλη κυκλοφορίας τῶν πάσης κατηγορίας αὐτοκινήτων ὁχημάτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 περιπτώσεως Α' τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινόμησεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὡς οὗτος ἰσχύει, αὐξάνονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1975 κατὰ ποσοστὸν εἰκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%).

2. Ὁ τοις ἀποδεδειγμένως ἐνὶν φορολογικῶν διατάξεων) χρονικὸς περιορισμὸς ἰσχύος τῶν διατάξεων αὐτοῦ καταργεῖται.

*Ἄρθρον 49.

Αὔξησις προθέτου εἰδικῶν τέλους ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως.

Ἐπὶ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων τιθεμένων τὸ πρῶτον, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 ἐφ' ἧς ἀπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος, ὡς τοῦτο ὁρίζεται διὰ τῆς διὰ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν. 4288/1963 κυρωθείσης ὑπ' ἀριθ. 173/1962 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν.Α. 4535/1966, αὐξάνεται κατὰ ποσοστὸν τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%).

*Ἄρθρον 50.

Κατάργησις εἰσφορῶν ἐπὶ κομίστρων φορτηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις: α) τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Ν.Α. 2512/1953 «περὶ διαλύσεως τῶν ΚΤΕΦΑ καὶ ρυθμίσεως τοῦ

τρόπου ἐκτυπώσεως, θεωρήσεως, ἐκδόσεως καὶ ἐλέγχου τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων κατὰ τὴν μεταφορὰν ἀγαθῶν δι' αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως», β) τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν.Α. 3839/1958 «περὶ φορολογίας τῶν πετρελαιοκινήτων αὐτοκινήτων, τροποποιήσεως ἐνὶν διατάξεων τῆς φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων κλπ.» καὶ γ) τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ Ν.Α. 4045/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν νόμων καὶ μέτρων ἀφορώντων τὰς χειραίρας μεταφορὰς».

*Ἄρθρον 51.

Ἀπαλλοτρίωσις λεωφορείων αὐτοκινήτων περιοχῆς Ἀθηνῶν ἐκ φόρου ἐπὶ πετρελαίου καὶ τελῶν κυκλοφορίας.

1. Τὰ πετρελαιοκίνητα λεωφορεῖα αὐτοκίνητα τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν ἀπαλλάσσονται τῆς κατὰ τὸν Α.Ν. 1498/1938 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας πετρελαιοκινήτων λεωφορείων αὐτοκινήτων τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν», ὡς οὗτος ἰσχύει, φορολογίας, τῶν διατάξεων τούτου καταργουμένων.

2. Τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος λεωφορεῖα αὐτοκίνητα ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινόμησεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων» ἐπιβαλλομένων τελῶν κυκλοφορίας.

*Ἄρθρον 52.

Ἀπαλλοτρίωσις ἐξ εἰσφορᾶς καὶ τελῶν κυκλοφορίας κατηγοριῶν τινῶν λεωφορείων δημοσίας χρήσεως.

1. Καταργεῖται ἡ διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Ν.Α. 4246/1962 «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν Σιδηροδρομικῶν Διευθύνσεων τοῦ Κράτους καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ διοικήσεως τῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς οὗτος ἰσχύει, καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 154/1967 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φόρων κατανάλωσας, τελῶν ψυχγωγίας καὶ εἰδῶν Κρατικοῦ Μονοπωλίου» ἐπιβληθεῖσα εἰσφορὰ ἐξ ὁκτῶ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπραξέων τῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων δημοσίας χρήσεως.

2. Ἐπὶ μίαν διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ 1.1.1975, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν κυκλοφορίας ὡς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνεισπραττομένων τελῶν σταθμεύσεως τὰ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα δημοσίας χρήσεως τὰ ὅποια εἶναι ἐντεταγμένα εἰς ΚΤΕΑ καὶ κυκλοφοροῦν ἐπὶ τῶν νήσων.

*Ἄρθρον 53.

Τουριστικά πλοία καὶ πλοίαρτα.

1. Παρατείνεται μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1975 ἡ διὰ τοῦ Ν.Α. 354/1974 ὁρισθεῖσα ἀναστολή τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Α. 469/1970 «περὶ ἐπαγγελματικῶν τουριστικῶν πλοίων καὶ πλοιαρίων» ὡς καὶ τοῦ Ν.Α. 70/1973 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ν.Α. 469/70 καὶ περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν καὶ φορολογικῶν τινῶν διατάξεων ἐπὶ πλοίων ὡς καὶ πλοιαρίων ἀναψυχῆς», ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 13 τοῦ Ν.Α. 469/1970 καὶ τῶν ἁρθρῶν 4 καὶ 5 τοῦ Ν.Α. 70/1973, ὧν ἡ ἰσχύς διατηρεῖται.

2. Ἡ ἐξαίρεσις τελῶν κυκλοφορίας ὡς καὶ ἡ εἰσπραξις βεβαιωθέντων ὁμοίων ἐπὶ τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν βενζινοκινήτων ἢ πετρελαιοκινήτων σκαφῶν (βενζινοκατάων, κοττέρων, γιῶτ κλπ.) ἰδιωτικῆς χρήσεως, ἀναστέλλεται μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1975.

3. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1975.

*Ἄρθρον 54.

1. Τὰ μουσεῖα, αἱ πινακοθήκαι καὶ οἱ ἀρχαιολογικοὶ χώροι ἐν γένει δὲν θεωροῦνται δημόσια θεάματα κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν κειμένων διατάξεων περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων.

2. Οἱ ἀθλητικοὶ ἐν γένει ἀγῶνες καὶ ἐπιδείξεις τελούμενοι παρὰ νομίμως συνεστημένων καὶ ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ Σωματείων, Ἐνώ-

σεων ή Όμοσπονδιών, απαλλάσσονται του φόρου Δημοσίων Θεμάτων.

Εξαιρούνται οι ποδοσφαιρικοί αγώνες Σωματείων Α' Εθνικής Κατηγορίας οι διεξαγόμενοι εις τας περιοχάς της τώως Διοικήσεως Πρωτεύουσας και του τώως Δήμου Θεσσαλονίκης, δι' ους οι εκάστοτε ισχύοντες συντελεσται Φόρου Δημοσίων Θεμάτων μειούνται εις το ήμισυ.

3. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και εις την περιφέρειαν της Δωδεκανήσου.

ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

*Άρθρον 55.

Αυξήσεις φόρου καταναλώσεως επί της βύνης.

1. Ο κατά τας διατάξεις του Ν. 2963/1922, ως έτροποποιηθή δια του Ν.Δ. της 29 Δεκεμβρίου 1923 και μεταγενετέρων διατάξεων, φόρος καταναλώσεως επί της βύνης αυξάνεται εις δραχμάς τεσσαράκοντα έπτά και πενήνκοντα λεπτά (47,50) κατά χιλιόγραμμον βύνης.

Η κατά το άρθρον 11, παρ. 1 έδάφ. ΣΤ' του Ν. 4169/1961 «περί Γεωργικών Κοινωνικών Ασφαλίσεων» εισφορά επί του ζύθου όρίζεται εις δραχμάς έπτά και πενήνκοντα (7,50) κατά χιλιόγραμμον βύνης έγχωρίου και άλλοδαπής προελεύσεως.

2. Η βύνη ή άναλογούσα εις τον καταμετρηθέντα εν τοίς πρατηρίοις των ζυθοποιείων ζύθον, υπολογίζεται βάσει της έξευρεθείσης κατόπιν χημικής άναλύσεως αντίστοιχων δείγμάτων ληφθέντων εν τοίς ζυθοποιείοις.

*Άρθρον 56.

Διαρρύθμισις φόρου καταναλώσεως επί υγρών καυσίμων.

1. Ο κατά τας διατάξεις του Ν.Δ. 147/1974 «περί μειώσεως του φόρου καταναλώσεως επί ενίων υγρών καυσίμων» εισπραττόμενος φόρος καταναλώσεως επί των κατωτέρω υγρών καυσίμων, όρίζεται έφ' έξής ως άκολούθως:

α) Επί της βενζίνης ύψηλης συμπιέσεως (PREMIUM) δασμολογικής κλάσεως 27.10A1 εις δραχμάς δεκατέσσαρας χιλιάδας έννεακοσίας δεκατέσσαρας (14.914) ανά χιλιόλιτρον, μειούμενος κατά την υπό της Έθνικής Υπηρεσίας Πετρελαιοσιδών καθοριζομένην εκάστοτε τιμήν διαθέσεως ταύτης υπό των έγχωρίων Διυλιστηρίων. Ο φόρος ούτος δέν δύναται νά είναι κατώτερος των έννέα χιλιάδων διακοσίων δραχμών (9.200) ανά χιλιόλιτρον.

β) Επί της κοινής βενζίνης (REGULAR) δασμολογικής κλάσεως 27.10 A1, εις δώδεκα χιλιάδας τριακοσίας ένενήκοντα τέσσαρας δραχμάς (12.394) ανά χιλιόλιτρον, μειούμενος κατά την υπό της Έθνικής Υπηρεσίας Πετρελαιοσιδών καθοριζομένην εκάστοτε τιμήν διαθέσεως ταύτης υπό των έγχωρίων Διυλιστηρίων. Ο φόρος ούτος δέν δύναται νά είναι κατώτερος των έπτά χιλιάδων έξακοσίων δραχμών (7.600) ανά χιλιόλιτρον.

γ) Επί του πετρελαίου έσωτερικής κύσεως (DIESEL OIL) της δασμολογικής κλάσεως 27.10 F1 εις τέσσαρας χιλιάδας τριάκοντα έπτά δραχμάς (4.037) ανά χιλιόλιτρον, μειούμενος κατά την υπό της Έθνικής Υπηρεσίας Πετρελαιοσιδών καθοριζομένην εκάστοτε τιμήν διαθέσεως τούτου υπό των έγχωρίων Διυλιστηρίων. Ο φόρος ούτος δέν δύναται νά είναι κατώτερος των έξακοσίων πενήνκοντα (650) δραχμών ανά χιλιόλιτρον.

2. Οι επί του πετρελαίου έξωτερικής κύσεως (μαζούτ) της δασμολογικής κλάσεως 27.10 F2, παραγωγής έγχωρίων διυλιστηρίων, επιβάλλομενοι δασμός, φόρος καταναλώσεως, ειδικός φόρος ύπερ Άνωτάτων Έκπαιδευτικών Έδρμάτων και εισφορά της ύπ' άριθ. 25323/1960 ύπουργικής άποφάσεως, δέν εισπράττονται από της ένάρξεως ισχύος του παρόντος άρθρου. Από της αύτης ήμερομηνίας δέν εισπράττεται και επί

του εκ του έξωτερικού εισαγομένου πετρελαίου έξωτερικής κύσεως, ό ισχύων νύν φόρος καταναλώσεως.

3. Αι κατά τας διατάξεις του Α.Ν. 2087/1939. «περί Όργανώσεως Υπηρεσίας Καυσίμων Υλών παρά τώ Υπουργείω Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων», άρθρον 13 του Ν.Δ. 4256/1962 «περί ιδρύσεως και επέκτάσεως βιομηχανιών και έργοτεχνίων και άλλων τινών διατάξεων» του Ν.Δ. 237/1973 «περί επιβολής εκτάκτου ειδικού τέλους επί της βενζίνης ύψηλης συμπιέσεως κλπ.» και της ύπ' άριθ. 21442/1949 άποφάσεως της τώως Γενικής Διοικήσεως Δωδεκανήσου, επιβαλλόμεναι φορολογίαι επί των παραγράφων 1 και 2 υγρών καυσίμων καταργούνται.

4. Ο κατά τας διατάξεις των περιπτώσεων α' και β' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου όριζόμενος φόρος καταναλώσεως επί των βενζινών μειούται προκειμένου περί εισαγωγής τούτων εις την περιοχήν Δωδεκανήσου, κατά δραχμάς 2.000 ανά χιλιόλιτρον.

Κατά το αύτό πόσον μειούνται και τά ύπό των αύτων ως άνω διατάξεων όριζόμενα ως κατώτερα εισπρακτέα ποσά φόρου καταναλώσεως.

*Άρθρον 57.

Επιβολή φόρου καταναλώσεως επί λιπαντικών ελαίων.

1. Επιβάλλεται φόρος καταναλώσεως εκ δρχ. όκτώ (8) κατά χιλγ. καθαρού έάρους, επί των ετοίμων λιπαντικών και έτέρων ελαίων της δασμολογικής διακρίσεως 27.10Γ3, είτε ταύτα εισάγονται εκ του έξωτερικού είτε παράγονται ύπό των έγχωρίων διυλιστηρίων όρυκτελαίων ή έτέρων βιομηχανιών παραγωγής όμοίων προϊόντων.

2. Ο κατά την προηγουμένην παράγραφον φόρος καταναλώσεως δέν εισπράττεται επί των βασικών ελαίων των διατιθεμένων ύπό των έγχωρίων διυλιστηρίων όρυκτελαίων, εις τά έλεύθερα τελωνειακά συγκροτήματα, δια την παράγωγήν εκ τούτων ετοίμων λιπαντικών, κατόπιν περαιτέρω επεξεργασίας και άναμιξεως μετά χημικοτεχνικών βελτιωτικών. Τά ούτω παραγόμενα λιπαντικά τιθέμενα εις άνάλωσιν ύπόκεινται εις τον κατά τά άνωτέρω φόρον καταναλώσεως, ως και εις άπαντας τούς λοιπούς φόρους, τέλη, εισφοράς και δικαιώματα, εις ά ύπόκεινται και τά εκ του έξωτερικού εισαγόμενα όμοια είδη, έξαιρουμένων μόνον των δασμών, έφ' όσον τά άναμιγνύμενα χημικοτεχνικά δέν ύποβάλλονται, κατά τας κειμένας διατάξεις εις δασμούς κατά την εισαγωγήν των.

3. Ο κατά την άνωτέρω παράγραφον 1 όριζόμενος φόρος καταναλώσεως μειούμενος εις έξ (6) δραχμάς, επιβάλλεται και επί των λιπαντικών των παραγομένων έξ άναγεννήσεως χρησιμοποιηθέντων όμοίων.

4. Δια άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, τά διυλιστήρια όρυκτελαίων και λοιπαί έγχωρία βιομηχανία παραγωγής ταιούτων ειδών, τίθενται ύπό τó καθεστώς του έλευθέρου Τελωνειακώς Χώρου, καθοριζομένου άμα και του γ.ν.νιστηριού λειτουργίας τούτου. Εφαρμυζομένων άναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 1, 2, 3, 6, 7 και 8 του άρθρου 11 του Ν.Δ. 549/1970 «περί κυρώσεως της από 13 Άπριλίου 1970 συμφάσεως κλπ.».

Από της θέσεως των ως άνω διυλιστηρίων και βιομηχανιών ύπό τó καθεστώς τούτο, αι εισαγόμεναι ύπ' αύτων εις τον χώρο, άναγκάζει δια την παραγωγήν των λιπαντικών πρώται ύλαι κύριαι ή βοηθητικά απαλλάσσονται της καταβολής παντός δασμού, φόρου, τέλους, εισφοράς ή δικαιώματος συμπεριλαμβανομένων και των τελών χαρτοσήμου, όφειλομένων κατά την εκ του έξωτερικού εισαγωγήν των ή την εν τώ έσωτερικώ τελειοποίησιν αύτων προς τά διυλιστήρια όρυκτελαίων και λοιπάς βιομηχανίας παραγωγής λιπαντικών, τά παραγόμενα δέ εκ τούτων και έξερχόμενα του χώρου, ίνα τεθούν εις άνάλωσιν έτοιμα λιπαντικά ή έτερα ελαία της δασμολογικής κλάσεως 27.10Γ3, ύπόκεινται, έξαιρέσει των δασμών, εις τούς προβλεπομένους δια τά εισαγόμενα εκ του έξωτερικού, όμοια είδη, φόρους, τέλη, εισφοράς και δι-

καιώματα, συμπεριλαμβανομένου και του υπό της παρ. 1 του παρόντος άρθρου οριζομένου φόρου καταναλώσεως.

5. Μέχρις εκδόσεως της ως άνω αποφάσεως, ο κατά τα ανωτέρω φόρος καταναλώσεως θεσπίζεται και εισπράττεται, προκειμένου μὲν περί των ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ὑπὸ των ἐγχωρίων διυλιστηρίων καὶ ἐλευθέρων τελωνειακῶν συγκροτημάτων παραγομένων, ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς, προκειμένου δὲ περί των παραγομένων ὑπὸ ἐτέρων βιομηχανιῶν λιπαντικῶν, ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Εἰσφορᾶς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὑπολογιζόμενος καὶ παρακρατούμενος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ των πωλητῶν κατὰ πάσαν διόδον, πραγματοποιουμένην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος άρθρου.

6. Αἱ διατάξεις των, ὑπὸ τὰς κλάσεις 27.11B2 καὶ 29.01B τοῦ ἰσχύοντος Δασμολογίου εἰσαγωγῆς, σημειώσεων γ καὶ β ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περί παραλαβῆς των ἐν αὐταῖς εἰδῶν καὶ ἐκ των ἐγχωρίων διυλιστηρίων.

Ἄρθρον 58.

Ἐπιβολὴ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ ἐνίων εἰδῶν.

Εἰς τὸν πίνακα των εἰδῶν τῆς παραγρ. 4 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 «περὶ φορολογικῶν μέτρων ἀποσκοπούτων εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως εἰδῶν τινῶν πολυτελείας», των ὑποκειμένων εἰς εἰδικὸν φόρον καταναλώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τοῦτου, προστίθενται καὶ τὰ κάτωθι εἶδη μὲ ποσοστὸν φόρου εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25%) ἑκάστου:

α) Ἀπορροφητήρες κόνεως οἰκιακῆς χρήσεως τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 85.06Γ.

β) Ευράφια ἡλεκτρικὰ μετ' ἐνσωματωμένου κινητήρος τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 85.07Α.

γ) Συσκευαὶ τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 92-11Α1-3, ἔστω καὶ συνδεδεσμέναι μετὰ συσκευῶν λήψεως τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 85-15Α3, ἐξαιρουμένων των φορητῶν τοιούτων μέχρις εἰσαγωγικῆς ἀξίας 100 δαλλαρίων C.F.

δ) Μεγάφωνα καὶ ἡλεκτρικοὶ ἐνισχυταὶ τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 85.14.

ΦΟΡΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἄρθρον 59.

Αὐξήσις φόρου πολυτελείας ἐπὶ ἐνίων οἰοπνευματωδῶν ποτῶν.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2416/1953 «περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν τινῶν ζητημάτων καὶ τροποποιήσεως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ των ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων εἰδῶν» καὶ τοῦ Ν.Δ. 141/1969 «περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ οἰοπνευματωδῶν ποτῶν» ἐπιβαλλόμενος φόρος πολυτελείας ἐπὶ των ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παραγομένων οἴσκου, τζίν καὶ βότκας, των ὑποδικρίσεων α', β' καὶ δ' τοῦ ὑπεδαφίου 2, τοῦ ἐδαφίου Η. τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 22.09 τοῦ ἰσχύοντος τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς, ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν ἑκατὸν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (120%), ἐπὶ τῆς ἀξίας.

2. Σύνθετα οἰοπνευματωδῶν παρασκευάσματα (συμπυκνωμένα ἐγκυλίσματα) τοῦ ἐδαφίου Ε' τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 22.09 τοῦ ως ἄνω Δασμολογίου, προοριζόμενα διὰ τὴν παρασκευὴν οἴσκου, τζίν καὶ βότκας, ὑποβάλλονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς τὴν, κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις, ὡς τροποποιούνται διὰ τοῦ παρόντος άρθρου, διὰ τὰ παρασκευα-

ζυγισόμενα ἐκ τούτων ποτὰ ταῦτα, ἀναλογοῦσαν ἐκ δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων ἐπιβάρυνσιν.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἄρθρον 60.

Ἐξουσιοδότησις κωδικοποιήσεως διατάξεων περί βιβλίων καὶ στοιχείων.

1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ των Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν ἀμφισθητήσεων, δύναται νὰ τροποποιούνται, συμπληροῦνται, καταργοῦνται καὶ κωδικοποιούνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κώδιξ Φορολογικῶν Στοιχείων» πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περί τηρήσεως βιβλίων καὶ στοιχείων, ἰδίᾳ δὲ αἱ διατάξεις: α) των άρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Ν. Δ. 3848/58, β) τοῦ Ν. Δ. 4/1968 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ Ν. Δ. 406/1974 καὶ τοῦ Ν. Δ. 81/1974 καὶ γ) των άρθρων 5, 8, 10 καὶ 11 τοῦ Ν. Δ. 254/1973.

2. Ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου Φορολογικῶν Στοιχείων μετονομάζεται εἰς Ὑπηρεσίαν Προληπτικοῦ Φορολογικοῦ Ἐλέγχου (Υ.Π.Φ.Ε.).

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ἔχει πᾶσας τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἀρμοδιότητας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐπιβολὴν των Φορολογιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὁ ἐπιτηδευματίας ἢ καὶ ἐν γένει ὁ ὑπόχρεως πρὸς ἐκδοσιν καὶ ὑποβολὴν στοιχείων.

3. Ἡ παρακολούθησις καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς Ὑπηρεσίας Προληπτικοῦ Φορολογικοῦ Ἐλέγχου (Υ.Π.Φ.Ε.) καὶ τῆς Μηχανογραφικῆς Ὑπηρεσίας Φορολογίας (Μ.Υ.Φ.) ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν εἰς Ἐπιθεωρητὴν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν.

Ἄρθρον 61.

Πρόσθετος ἀμοιβὴ πρὸς περσείωσιν ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων.

1. Πρὸς περσείωσιν των ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων οἰκονομικοῦ ἔτους 1974 καὶ παλαιότερων, δύναται νὰ παρέχεται εἰς τοὺς Ἐφοριακοὺς ὑπαλλήλους καὶ πρόσθετος ἀμοιβὴ κατὰ περαιουμένην φορολογικὴν ὑπόθεσιν.

Διὰ των ὡς ἄνω λόγων παρέχεται ὡσαύτως πρόσθετος ἀμοιβὴ καὶ εἰς τοὺς Τμησιακοὺς Ὑπαλλήλους.

2. Τὸ ὕψος τῆς ἀμοιβῆς, ὁ τρόπος κατανομῆς καὶ καταβολῆς αὐτῆς ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκασία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος άρθρου λεπτομέρεια, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ των Οἰκονομικῶν.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ἰσχύουν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1976, τῆς προθεσμίας ταύτης δυνάμενης νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἐξαμήνον εἰσέτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ των Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 62.

Ἀσκησις ἐφέσεως ἀνευ γνώμης Ἐπιθεωρητοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προστίθεται ἐδάφιον ἔτσι οὕτω:

*Άρθρον 29.

.....
3.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ ἐξαίρωνται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἔδαφου ἅπασαι αἱ ὑποθέσεις ἀρμαδιότητος Οἰκονομικῶν Ἐργῶν ἐδρευουσῶν ἐκτὸς τῆς ἐδρας τοῦ ἐποπτεύοντος Ἐπιθεωρητοῦ.

*Άρθρον 63.

1. Αἱ προθεσμίαι αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς περιπτώσεως α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τῆς περιπτώσεως α' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9, τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 10 καὶ τῆς περιπτώσεως α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1313/1972 «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως» ὡς τοῦτο ἰσχύει, παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1977.

2. Αἱ προθεσμίαι αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7, τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 1313/1972, ὡς τοῦτο ἰσχύει, παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1978.

3. Παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1976 ἡ διὰ τοῦ Ν.Δ. 407/1974 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 254/1973 «περὶ ἀναμορφώσεως τῆς φορολογίας τῶν Κέντρων Διατεκιδάσεως καὶ Κέντρων Πολυτελείας» ὡς πρὸς τὰ Κέντρα Πολυτελείας καὶ τὰ Μπάρ Πολυτελείας τὰ λειτουργοῦντα ἐντὸς ξενοδοχείων» ὁρισθεῖσα ἀναστολή τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 254/1973 ὡς πρὸς τὰ Κέντρα Πολυτελείας καὶ τὰ Μπάρ Πολυτελείας ἐν γένει, τὰ λειτουργοῦντα ἐντὸς ξενοδοχείων κατατεταγμένων εἰς κατωτέραν τῆς Κατηγορίας Πολυτελείας.

4. Τυχὸν καταβληθέντα ποσὰ λόγῳ λήξεως τῶν προθεσμιῶν τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐπιστρέφονται.

*Άρθρον 64.

Οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὸν διαγωνισμόν τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν τῆς 27.1.1974, κλάδου Β3 ἐλεγκτικοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, κοινοτικοὶ βοηθοὶ καὶ κοινοτικοὶ εἰσπράκτορες Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὑπηρετοῦντες ἐν ἀποσπασί παρὰ τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις τοῦ Κράτους, μετατάσσονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις αἵτινες θὰ ὑφίστανται μετὰ πληρώσειν τούτων ἐκ τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ πρὸς πληρώσειν κενῶν θέσεων Ἐπιμελητῶν Εἰσπράξεων Δημοσίου Ταμείου.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑπάρξεως κενῶν ὀργανικῶν θέσεων λόγῳ τῆς πληρώσεως τούτων ἐκ τοῦ προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ, θὰ προσλαμβάνονται εἰς τὰς κενουμένας ὀργανικὰς θέσεις μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ πίνακος ἐπιτυχόντων εἰς τὸν ἄνω διαγωνισμόν τῆς 27.1.1974.

*Άρθρον 65.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἐξεδόθη καὶ ἔχει ἰσχύον νόμου ἡ ὑπ' ἀριθ. 61/28.3.74 πρᾶξις τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔχουσα ὡς ἀκολουθοῦσας:

Πρᾶξις ὑπ' ἀριθ. 61, τῆς 28ης Μαρτίου 1974

Περὶ χορηγήσεως βενζίνης εἰς ἀλλοδαποὺς περιηγητὰς — αὐτοκινήτιστάς ἐπὶ μειωμένη τιμῇ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

(ὑπὸ πλήρη σύνθεσιν)

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν:

α. Τὸ Ν.Δ. 136/46 «περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10/11.5.46 Ν. Δ/τος «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος», ὡς συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

β. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1322/12.1.74 ἀπόφασιν τοῦ Υπουργοῦ Βιομηχανίας, δι' ἧς καθορίζονται νέαι τιμαὶ πωλήσεως (EX FACTORY) τῶν ὑπὸ Ἑλληνικῶν Δυλιστηρίων παραγομένων καυσίμων.

γ. Τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 9/15.1.1974 ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Ἐμπορίου «περὶ μετατάξεως τοῦ Μαζοῦ καὶ καθορισμοῦ νέων τιμῶν πωλήσεως τῶν ἀγορανομικῶς ἐλεγχόμενων ὑγρῶν καυσίμων».

δ. Τὴν πρότασιν τοῦ Υπουργοῦ Ἀναπληρωτοῦ Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, περὶ τῆς ἀνάγκης παροχῆς βενζίνης εἰς ἀλλοδαποὺς περιηγητὰς—αὐτοκινήτιστάς, εἰς χαμηλότερας τῶν ἰσχυουσῶν ἀνά τὴν Χώραν τιμὰς, ἀποφασίζει:

1. Τὴν χορήγησιν βενζίνης εἰς ἀλλοδαποὺς περιηγητὰς — αὐτοκινήτιστάς, ἐπὶ μειωμένη ἐναντι τῆς ἰσχυούσης, τιμῇ, διὰ τῆς καθιερώσεως Τουριστικοῦ Δελτίου βενζίνης.

2. Τὴν κάλυψιν τῆς προκυπτούσης διαφορᾶς τιμῆς, ἐξ Εἰδικῶν Λογαριασμοῦ, συνιστωμένου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, δι' ἐπιδοτήσεως ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Αἱ προμήθειαι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐξόδα καλύπτονται, ὡσαύτως ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Λογαριασμοῦ.

3. Τὴν ρύθμισιν τοῦ τρόπου ἐκδόσεως καὶ χορηγήσεως τοῦ Τουριστικοῦ Δελτίου βενζίνης ὡς καὶ παντὸς θέματος, ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Υπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου.

4. Ἡ παρούσα, κυρωθεῖσα νομοθετικῶς, δημοσιευθήτω εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

*Άρθρον 66.

Ἡ δὴλωσις τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑποχρέων εἰς ὑποβολὴν ταύτης, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. 4351/1964 καὶ ἀνησούντων τὰ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἔργα, τότεν πρὸ τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ εἴου, ὑποβάλλεται ἐφ' ἅπαξ διὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ διὰ τὸ διανυόμενον, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν τελευταίων ἐκλογῶν Βουλῆς.

*Άρθρον 67.

1. Τοκομερίδια μεταπολεμικῶν εἰς δραχμὰς ὀμολογιακῶν δανείων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἡλεκτρισμοῦ (Δ.Ε.Η.) καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος (Ο.Τ.Ε.), λήγοντα ἀπὸ 16.2.1975 μέχρι τῆς 16.2.1976 παρέχουν εἰς τὸν κομιστὴν αὐτῶν τὸ δικαίωμα ἀπολήψεως προσθέτου τόκου ὑπολογιζομένου πρὸς ἐπιτόκιον 1% ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῆς ὀμολογίας ἐξ ἧς ἀπεκόπησαν. Ὁ πρόσθετος οὗτος τόκος, πληρωτέος ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ὑπάγεται εἰς τὰς αὐτὰς ἐν γένει ἀπαλλαγὰς φόρων καὶ τελῶν εἰς ἃς καὶ ὁ κύριος τόκος.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καταβολῆς ἐνδιαμέσων τόκων κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν μετὰ λαχνοῦ κληρουμένων ὀμολογιῶν.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης μετ' ἔγκρισιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ παρατείνηται ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 καὶ 2.

*Άρθρον 68.

1. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

2. Ειδικώς ή ισχύς τών κατωτέρω διατάξεων αρχεται:

α) Τών άρθρων 1 έως και 3, 4 παράγραφος 1, 5 έως και 7, τής αντικαταστάμενης δια τού άρθρου 12 περιπτώσεως α' τής παραγράφου 1 τού άρθρου 59 τού Ν.Δ. 3323/1955, ως και τού άρθρου 13, από τού οικονομικού έτους 1975, ήτοι επί τών εισοδημάτων τών κτηθέντων εντός τού έτους 1974.

β) Τών άρθρων 24, 25 και 28 μετά δέκα (10) ημέρας από τής δημοσίευσής αυτού δια τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

γ) Τών άρθρων 33, 42 παράγραφος 1 και 55 από 30 Ιανουαρίου 1975.

δ) Τών άρθρων 56 παράγραφοι 1 έως 3 και 57 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 από 31 Ιανουαρίου 1975.

Έν Αθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Έδωρήθη και έτέθη ή μεγάλη τού Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ